

วารสาร
มนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ผู้จัดทำ	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ที่ปรึกษาบรรณาธิการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มาโนช นวลสระ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คุณฤ รัมย์ัชชาวล ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิล พันธุ์คงชื่น อาจารย์ ดร. กิติญา ชูวิทย์เจริญกิจ
บรรณาธิการ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงษ์ วงศ์ทิพย์
กองบรรณาธิการ	รองศาสตราจารย์ ดร. สันญา สะสอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมชัย ไชยชมภู ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นิโบล วิมลสิทธิชัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรชาติ พุทธิมา อาจารย์ ดร.นิตยา สงวนงาม อาจารย์ ดร. ศรียา หงส์ยี่สิบเอ็ด อาจารย์ ดร. กันขารัตน์ รินศรี อาจารย์ ดร. เอกอมร เอี่ยมศิริรักษ์ อาจารย์ภัทรศิลป์ สุกันศีล อาจารย์พิสุทธิลักษณ์ บุญโต อาจารย์ณกานต์ อนุกุลวรรธกะ อาจารย์ณัฐวัฒน์ โสมดี อาจารย์ Parham Rafatjou นางสาวพัศตร์พิมล สมบัติใหม่ นางสาวนิติกาญจน์ เชงคะแสง นางสาวณัฐนันท์ โสกา นางสาวชลกาญจน์ กันธะวงศ์

นางสาวน้ำเพชร เตปินสาย
นางสาวณัฐติการณ์ ฟั่นเฟือ
นางสาวสุภารัตน์ สมบัติ
นายปฐมพงษ์ กันทะวงศ์
นายนรเศรษฐ์ รัตประดิษฐ์
นายอดิศักดิ์ ดวงตาสี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเผยแพร่บทความวิจัย บทความทางวิชาการ และบทความทบทวนหนังสือทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
2. เพื่อเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อค้นพบ ข้อคิดเห็นทางวิชาการและวิจัยแก่นักวิชาการ อาจารย์ นักศึกษา นักวิจัย ตลอดจนบุคคลทั่วไปทั้งชาวไทยและต่างประเทศที่มีความสนใจทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

กำหนดออก

ปีละ 2 ฉบับ (มกราคม-มิถุนายน และ กรกฎาคม-ธันวาคม)

สำนักงาน

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงใหม่ 202 ถ. ช้างเผือก ต. ช้างเผือก อ. เมือง
จ. เชียงใหม่ 50300 โทร 0 5388 5712
เว็บไซต์ <http://www.human.cmru.ac.th>

เว็บไซต์วารสาร

<https://www.tci-thaijo.org/index.php/husocjr/index>

บทความทุกบทความที่ตีพิมพ์ได้รับการตรวจจากผู้ทรงคุณวุฒิ ทักษะและข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความของวารสารนี้เป็นของผู้เขียน มิใช่ความคิดเห็นของกองบรรณาธิการ และมิใช่ความรับผิดชอบของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

Journal of Humanities and Social Sciences, Chiang Mai Rajabhat University

Publisher	Faculty of Humanities and Social Sciences, Chiang Mai Rajabhat University
Consulting	Asst. Prof. Dr. Manote Nuansara Asst. Prof. Dr. Dusadee Rangseechatchawan Asst. Prof. Niel Punkongchuen Dr. Kitiya Chuwitcharoenkit
Editor-in-Chief	Asst. Prof. Dr. Kittipong Wongthip
Editorial Board	Assoc. Prof. Dr. Sanya Sasong Asst. Prof. Dr. Chalearmchai Chaichompoo Asst. Prof. Dr. Nilobon Wimolsittichai Asst. Prof. Surachart Putthima Dr. Nittaya Sa-nguan-ngam Dr. Sariya Hongyeesiped Dr. Kanyarat Rinsri Dr. Ekamorn Iamsirirak Mr. Pattarasilp Sukannasean Miss Pisuthilak Boontho Mr. Nakarn Anuwattaga Mr. Nattawat Somdee Mr. Parham Rafatjou Miss Pakpimol Sombatmai Miss Nitikarn Sengkasae Miss Natthanana Sopha Miss Chonlakarn Kuntawong Miss Nampetch Tepinsai

Miss Nuttikarn Funfua

Miss Sudarat Sombat

Mr. Patompong Kantawong

Mr. Norraseth Rattapradit

Mr. Adisak Duangtasit

Objective

1. To publish research, academic and review articles related to Humanities and Social Sciences.
2. To be a forum for sharing knowledge, opinions and research advancement in Humanities and Social Sciences, and related fields for academic scholars, students, lectures, researchers and others who interested in the fields of Humanities and Social Sciences.

Frequency

Bi-annually (January-June; July-December)

Office

Faculty of Humanities and Social Sciences, Chiang Mai Rajabhat University 202 Changpeuk Rd., Changpeuk, Muang, Chiang Mail 50300 Tel. 0 5388 5712
Website: <http://www.human.cmru.ac.th>

Journal website

<https://www.tci-thaijo.org/index.php/husocjr/index>

All articles submitted for this publication were reviewed by the academic reviewers. The editorial board and the Faculty of Humanities and Social Sciences, CMRU claim no responsibility for the content or opinions expressed by the authors of individual articles or columns in this journal. Reprinting of any articles in this journal must be permitted by the editorial board.

วารสาร
มนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

บทบรรณาธิการ	1
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติพงษ์ วงศ์ทิพย์	
การเรียนการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยอันกฤภาษานและกิจการต่างประเทศ	3
สาธาณรัฐเกาหลี	
ศาสตราจารย์ ดร.เบียง โค ดี	
วิจัยสร้างสรรค์ การแสดงชุด “มรดกถิ่นเสียงสำเนียงโทนโคราช”	20
รองศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ ไม้เจริญ ดร.ไกรลาศ จิตรกุล และอาทิตยา ผิวจำ	
การศึกษาและเปรียบเทียบสิทธิเสรีภาพของแรงงานถูกกฎหมายและผีน้อยใน	36
สาธาณรัฐเกาหลี	
ดร. ภาวนา เพ็ชรพราย	
สำรวจความคิดเห็นที่มีต่อรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นของนักศึกษา	49
สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิลาวัณย์ หงษ์อนุรักษ์	
บทวิจารณ์หนังสือ	78
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรชาติ พุทธิมา	

Journal of Humanities and Social Sciences, Chiang Mai Rajabhat University

Editorial	1
Asst. Prof. Dr. Kittipong Wongthip	
Learning and Teaching in Hankuk University of Foreign Studies, Korea	3
Prof. Dr. Lee Byung Do	
Moradok Thin Siang Samniang Tone Korat	20
Assoc. Prof. Prajhak Maicharoen, Dr. Krailas Chitkul and Athitaya Piwkhum	
A Comparative Study of the Rights and Liberties of Thai legal and Illegal Workers in South Korea	36
Dr. Pawana Petprai	
Students' Opinions Towards Japanese Society and Culture Course in Japanese Program, Department of Oriental Languages, Faculty of Humanities and Social Sciences Chiang Mai Rajabhat University	49
Asst. Prof. Vilawan Honganurak	
Book Review	67
Asst. Prof. Surachart Putthima	

บทบรรณาธิการ

วารสารคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ฉบับนี้เป็นฉบับที่ 2 ของปีที่ 2 จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่บทความวิจัย บทความวิชาการ และบทวิจารณ์หนังสือ ทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ รวมทั้งเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อค้นพบ ข้อคิดเห็นทางวิชาการและวิจัย แก่นักวิชาการ อาจารย์ นักศึกษา นักวิจัย ตลอดจนบุคคลทั่วไปทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่มีความสนใจด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

บทความในวารสารเล่มนี้เป็นบทความพิเศษจำนวน 3 บทความ บทความแรกเป็นบทความของศาสตราจารย์ ดร. เบียงโค ลิ เรื่อง การเรียนการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ (Hankuk University of Foreign Studies) สาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งจะนำเสนอเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยและบทบาทของภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศสาธารณรัฐประเทศเกาหลีที่นับว่าประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากในช่วงระยะเวลา 52 ปีที่ผ่านมา

บทความต่อมาเป็นบทความของ รองศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ ไม้เจริญ ดร. ไกรลาส จิตรกุล และอาจารย์ อติศยา ผิวจำ ซึ่งนำเสนอผลการศึกษา การสร้างสรรค์ การแสดงชุด “มรดกถิ่นเสียงสำเนียงโตนโคราช” เพื่อเป็นการส่งเสริมและสืบทอด ศิลปวัฒนธรรมการติกลองโตนโคราชของจังหวัดนครราชสีมา ให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

บทความอีกบทความหนึ่งที่น่าสนใจก็คือบทความเรื่อง การศึกษาและเปรียบเทียบ สัทธิเสรีภาพของแรงงานถูกกฎหมายและฝืน้อยในสาธารณรัฐเกาหลี ของ ดร. กาวนา เพ็ชรพราย ซึ่งเป็นบทความที่ให้ความรู้เกี่ยวกับสัทธิเสรีภาพของแรงงานที่เดินทางไปทำงาน ที่สาธารณรัฐเกาหลีแบบถูกกฎหมายและแบบผิดกฎหมาย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจ จะเดินทางไปทำงานที่เกาหลีต่อไป

นอกจากนี้ยังมีบทความวิจัยของผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิลาวัณย์ หงส์อนุรักษย์ ที่สะท้อนประสิทธิภาพของการวัดและการประเมินผล บุคลิกลักษณะของอาจารย์ การสอน และเทคนิคการสอน และสื่อประกอบการสอน ซึ่งสำรวจจากความคิดเห็นของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่มีต่อรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น

ในส่วนของบทแนะนำหนังสือนั้น ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรชาติ พุทธิมา ได้แนะนำหนังสือเรื่อง การเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21: 7 หลักการสร้างนักเรียนรู้แห่งอนาคตใหม่ ซึ่งวันวิสาข เคน แปลจากหนังสือเรื่อง How Learning Works: Seven Research Based Principles for Smart Teaching ของ ชูซาน เอ แอม โบรส ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาที่เหมาะสมกับศตวรรษที่ 21 และพัฒนานักศึกษาให้เป็นนักเรียนรู้แห่งอนาคตใหม่

ขอขอบคุณคณะกรรมการบริหารคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายในและภายนอก ที่กรุณาประเมินบทความให้มีความสมบูรณ์ และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ต้องขอขอบคุณเจ้าของบทความทุกท่านที่ให้ความสนใจส่งบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารฯ

กองบรรณาธิการขอเชิญผู้สนใจทุกท่านร่วมส่งบทความวิจัย หรือบทความวิชาการที่เกี่ยวข้องกับด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่โดยไม่มีค่าใช้จ่าย และหากมีข้อเสนอแนะ หรือต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับวารสารฯ สามารถติดต่อได้ที่ husocjr@g.cmrui.ac.th กองบรรณาธิการยินดีน้อมรับข้อเสนอแนะเพื่อจะได้นำมาปรับปรุงวารสารฯ ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น และสามารถติดตามอ่านบทความของวารสารได้ทั้งฉบับตีพิมพ์ และฉบับออนไลน์ทาง <https://www.tci-thaijo.org/index.php/husocjr/index>

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติพงษ์ วงศ์ทิพย์

การเรียนการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยอันกู่ภาษาและกิจการต่างประเทศ สาธารณรัฐเกาหลี

เบียงโด ลี¹

¹ศาสตราจารย์ ดร. ประจำภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทย
มหาวิทยาลัยอันกู่ภาษาและกิจการต่างประเทศ วิทยาเขตโกลบอล

Received 26/08/2020 Accepted 30/08/2020

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เสนอมุมมองความเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยและบทบาทของภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยอันกู่ภาษาและกิจการต่างประเทศสาธารณรัฐเกาหลี มหาวิทยาลัยอันกู่ภาษาและกิจการต่างประเทศมีหลักสูตรภาษาไทยที่มีความโดดเด่นด้านการผลิตบุคลากรผู้เชี่ยวชาญทางการล่ามและการแปลที่มีความรู้กว้างขวางในการศึกษาเฉพาะภูมิภาค ด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ รวมถึงการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ควบคู่ไปกับความสามารถทางภาษา การเรียนการสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐเกาหลี นับว่าประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากในช่วงระยะเวลา 52 ปีที่ผ่านมา ด้วยปัจจัยสำคัญหลายอย่างทำให้การศึกษารายวิชาภาษาไทยในเกาหลีพัฒนามาได้จนถึงระดับนี้ เกิดจากความร่วมมือของอาจารย์ทุกท่าน ความสามัคคี ความเอาใจใส่ในการสอน การให้กำลังใจแก่นิสิตให้เกิดความภาคภูมิใจ และมีจิตวิญญาณของความเป็นไทย การร่วมกิจกรรม การสร้างตำราเรียนและหนังสือ ตลอดจนผลงานวิจัยการของอาจารย์

คำสำคัญ: การเรียนการสอน, มหาวิทยาลัย, หลักสูตรภาษาไทยในเกาหลี

Learning and Teaching in Hankuk University of Foreign Studies, Korea

Prof. Dr. Lee Byung Do¹

¹Prof. Dr. of the Department of Thai Interpretation and Translation,
Hankuk University of Foreign Studies, Global Campus

Received 26/08/2020 Accepted 30/08/2020

Abstract

This paper presents the vision relating to learning and teaching Thai language and roles of the Department of Thai Interpretation and Translation, Hankuk University of Foreign Studies, Global Campus, Korea. The university has an outstanding Thai curriculum, which focuses on creating the effective translation and interpreting professions with extensive knowledge of the specific regions, Humanities and Social Sciences, Politics, Economy, Society and Culture. The Department has been successful in teaching and learning because of the supports and dedications of lecturers by engaging activities, developing textbooks, books and researches, and also encouraging students to be proud of Thai.

Keywords: Learning and Teaching, University, Thai curriculum in Korea

การเรียนการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยอันกักภาษาและกิจการต่างประเทศ สาธารณรัฐเกาหลี

เปียงโด ลี¹

¹ศาสตราจารย์ ดร. ประจำภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทย
มหาวิทยาลัยอันกักภาษาและกิจการต่างประเทศ วิทยาเขตโกลบอล

Received 26/08/2020 Accepted 30/08/2020

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เสนอมุมมองความเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยและบทบาทของภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยอันกักภาษาและกิจการต่างประเทศสาธารณรัฐเกาหลี มหาวิทยาลัยอันกักภาษาและกิจการต่างประเทศมีหลักสูตรภาษาไทยที่มีความโดดเด่นด้านการผลิตบุคลากรผู้เชี่ยวชาญทางการล่ามและการแปลที่มีความรู้กว้างขวางในการศึกษาเฉพาะภูมิภาค ด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ รวมถึงการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ควบคู่ไปกับความสามารถทางภาษา การเรียนการสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐเกาหลี นับว่าประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากในช่วงระยะเวลา 52 ปีที่ผ่านมา ด้วยปัจจัยสำคัญหลายอย่างทำให้การศึกษารายวิชาภาษาไทยในเกาหลีพัฒนามาได้จนถึงระดับนี้ เกิดจากความร่วมมือของอาจารย์ทุกท่าน ความสามัคคี ความเอาใจใส่ในการสอน การให้กำลังใจแก่นิสิตให้เกิดความภาคภูมิใจ และมีจิตวิญญาณของความเป็นไทย การร่วมกิจกรรม การสร้างตำราเรียนและหนังสือ ตลอดจนผลงานวิจัยของอาจารย์

คำสำคัญ: การเรียนการสอน, มหาวิทยาลัย, หลักสูตรภาษาไทยในเกาหลี

Learning and Teaching in Hankuk University of Foreign Studies, Korea

Prof. Dr. Lee Byung Do¹

¹Prof. Dr. of the Department of Thai Interpretation and Translation,
Hankuk University of Foreign Studies, Global Campus

Received 26/08/2020 Accepted 30/08/2020

Abstract

This paper presents the vision relating to learning and teaching Thai language and roles of the Department of Thai Interpretation and Translation, Hankuk University of Foreign Studies, Global Campus, Korea. The university has an outstanding Thai curriculum, which focuses on creating the effective translation and interpreting professions with extensive knowledge of the specific regions, Humanities and Social Sciences, Politics, Economy, Society and Culture. The Department has been successful in teaching and learning because of the supports and dedications of lecturers by engaging activities, developing textbooks, books and researches, and also encouraging students to be proud of Thai.

Keywords: Learning and Teaching, University, Thai curriculum in Korea

บทนำ

สาธารณรัฐเกาหลีและราชอาณาจักรไทยได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระดับอัครราชทูตเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2501 และยกระดับขึ้นเป็นระดับเอกอัครราชทูตเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2503 และมีความสัมพันธ์ด้วยอย่างต่อเนื่องเสมอมา ทั้งด้านการเสด็จเยือนสาธารณรัฐเกาหลีของพระบรมวงศานุวงศ์ของไทย การเยือนระดับผู้แลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม การศึกษา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การสัมมนาทางวิชาการ การเยือนของทหารผ่านศึก ความสัมพันธ์ทางการค้า การลงทุน แรงงานไทยเดินทางเข้ามาทำงานในประเทศเกาหลี การเดินทางไปท่องเที่ยวประเทศไทยและประเทศเกาหลีของนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวเกาหลี ฯลฯ

หลังสงครามเกาหลีโลกครั้งที่สองยุติลงแล้ว สาธารณรัฐเกาหลีเคยเป็นประเทศที่ขาดแคลนทรัพยากรธรรมชาติ จึงจำเป็นต้องพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เศรษฐกิจ และการค้าระหว่างประเทศ ดังนั้นรัฐบาลเกาหลีเริ่มตระหนักถึงความสำคัญในการศึกษาเพื่อที่จะสร้างทรัพยากรมนุษย์ ในช่วงเวลานี้มหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ (Hankuk University of Foreign Studies, HUFS) จึงได้จัดตั้งขึ้นตามแนวคิดการสร้างทรัพยากรมนุษย์เพื่อทดแทนทรัพยากรธรรมชาติที่ขาดแคลน นับตั้งแต่เริ่มก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2497 มหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศฯ (HUFS) มีบทบาทสำคัญในการปฏิรูปประเทศเกาหลีภายหลังสงครามคาบสมุทรเกาหลีโดยการสร้างประธานบริหาร (CEO) และบัณฑิตที่มีความสามารถโดดเด่นเพียงพอที่จะสามารถแข่งขันในระดับโลกได้ ถ้าจะกล่าวถึงเฉพาะด้านการสอนภาษาและกิจการต่างประเทศนั้น อาจกล่าวได้ว่ามหาวิทยาลัยฮันกุกฯ มีการสอนภาษามากที่สุดในโลก เนื่องจากทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ทั้งหมด

This work was supported by Hankuk University of Foreign Studies Research Fund of 2020

45 ภาษา และขึ้นหัตถ์เป็นมหาวิทยาลัยอันดับหนึ่งในประเทศเกาหลีใต้ด้านความเป็นสากล

นอกจากการฝึกทักษะภาษาต่างประเทศแล้ว นักศึกษาของมหาวิทยาลัยฮันกุกฯ ได้เรียนเกี่ยวกับมนุษยศาสตร์ กฎหมาย สังคมศาสตร์ ธุรกิจ และคอมพิวเตอร์ ประกอบไปด้วย ดังนั้น นักศึกษาจึงเติบโตไปสู่การเป็นผู้นำระดับสากลที่มีศักยภาพทั้งด้านความรู้เฉพาะทาง และทักษะภาษาต่างประเทศโดยอัตโนมัติ

สำหรับภาษาไทยนั้น มหาวิทยาลัยฮันกุกฯ ได้เปิดสอนภาษาไทย ณ วิทยาเขตโซล มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2509 ต่อจากนั้นได้จัดตั้งภาควิชาภาษาไทยอีกแห่งหนึ่งที่วิทยาเขตยงอิน (Yong In) ในปี พ.ศ. 2525 ด้วย¹ ในบทความนี้ ผู้เขียนในฐานะเป็นอาจารย์ประจำที่เคยมีประสบการณ์การสอนภาษาไทยให้แก่มหาวิทยาลัยฮันกุกฯ ทั้งสองวิทยาเขตในระยะเวลา 30 กว่าปี ขอเสนอมุมมองความเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยและบทบาทของภาควิชาภาษาไทยด้วย

2. สถานภาพการเรียนการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยฮันกุกฯ

มหาวิทยาลัยฮันกุกฯ เปิดการเรียนการสอนภาษาไทยของ 2 วิทยาเขต คือ ภาควิชาภาษาไทย วิทยาเขตโซล (Seoul Campus) และภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทย วิทยาเขตโกลบอล (Global Campus) จะมีลักษณะโครงสร้างของหลักสูตรที่ต่างกัน คือ ภาควิชาภาษาไทยนั้นมุ่งเน้นการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร และเพื่อนำไปปรับใช้เพื่อปฏิบัติงานเชิงธุรกิจการค้าระหว่างประเทศ ส่วนภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทย ซึ่งสภาพแวดล้อมทางการ

¹ ภาควิชาภาษาไทยเปลี่ยนชื่อเป็นภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทยในปี ค. ศ 2007 และวิทยาเขตยงอินเปลี่ยนชื่อเป็นวิทยาเขตโกลบอล (Global Campus) ในปี ค. ศ 2012

ศึกษาที่ไม่มีที่ใดเปรียบได้ในเกาหลี หลักสูตรออกแบบให้สร้างวิชาชีพทางการแปลและการล่ามที่มีความรู้กว้างขวางในการศึกษาเฉพาะภูมิภาค มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ รวมถึงการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ควบคู่ไปกับความสามารถทางภาษา เพื่อเอื้อประโยชน์ต่อการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ และทำให้เกิดการพัฒนาชาติ

ปัจจุบันมีอาจารย์ประจำชาวเกาหลี 5 ท่าน อาจารย์ชาวไทย 4 ท่าน อาจารย์พิเศษชาวเกาหลี 6 ท่าน รวมทั้งหมด 15 ท่าน อาจารย์ชาวไทยส่วนใหญ่เป็นอาจารย์จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทยที่ทำข้อตกลงความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยฮันุกุก²

2.1 หลักสูตรรายวิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยฮันุกุก

หลักสูตรของภาควิชาภาษาไทยและภาควิชาการล่ามและการแปลในระดับปริญญาบัณฑิตนั้นแบ่งออกเป็น 4 ปี แต่ละปีมี 2 ภาคการศึกษา นักศึกษาสามารถเลือกกระหว่างการเรียนสองวิชาเอกหรือวิชาเอกเดียว โดยหน่วยกิตที่ต้องสะสมจะแตกต่างกัน ดังตารางที่ 1 และ 2

ตารางที่ 1 หลักสูตร ปี 2018 ของภาควิชาภาษาไทย วิทยาเขตโซล

	สองวิชาเอก (เอกภาษาไทยและเอกอื่นๆ)	วิชาเอกเดียว (เอกภาษาไทย)
ภาษาอังกฤษ	6 หน่วยกิต	6 หน่วยกิต
วิชาพื้นฐาน	26 หน่วยกิต	26 หน่วยกิต
วิชาเอก	54 หน่วยกิต	70 หน่วยกิต

² จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยสกลนครินทร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยมหิดล

	สองวิชาเอก (เอกภาษาไทยและเอกอื่นๆ)	วิชาเอกเดี่ยว (เอกภาษาไทย)
วิชาเอกที่สอง	42 หน่วยกิต	X
วิชาโท	X	26 หน่วยกิต
วิชาเลือกเสรี	6 หน่วยกิต	6 หน่วยกิต
รวม (ขั้นต่ำ)	134 หน่วยกิต	134 หน่วยกิต

ที่มา: (Hankuk University of Foreign Studies, 2018)

ตารางที่ 2 หลักสูตร ปี 2018 ของภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทย วิทยาเขตโกลบอล

	สองวิชาเอก (เอกภาษาไทยและเอกอื่นๆ)	วิชาเอกเดี่ยว (เอกภาษาไทย)
ภาษาอังกฤษ	4 หน่วยกิต	4 หน่วยกิต
วิชาพื้นฐาน	32 หน่วยกิต	32 หน่วยกิต
วิชาเอก	70 หน่วยกิต	78 หน่วยกิต
วิชาเอกที่สอง	42 หน่วยกิต	X
วิชาโท	X	21 หน่วยกิต
วิชาเลือกเสรี	2 หน่วยกิต	15 หน่วยกิต
รวม (ขั้นต่ำ)	150 หน่วยกิต	150 หน่วยกิต

ที่มา: (Hankuk University of Foreign Studies, 2018)

2.2 รายวิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ

ภาควิชาภาษาไทยที่วิทยาเขตโชติได้จัด 48 วิชา 96 หน่วยกิต (ยกเว้น ภาษาลาว 2 วิชา) ให้เลือกต่อปีในหลักสูตรรายวิชาภาษาไทย วิชาเกี่ยวกับภาษาไทย (31 วิชา) คือ การพูด การฟัง การอ่าน การเขียน สนทนา ไวยากรณ์

ภาษาไทยธุรกิจ ฯลฯ และวิชาที่ไม่เกี่ยวข้องทางภาษา (17 วิชา) คือ วรรณคดี วัฒนธรรม สังคม การเมือง เศรษฐกิจ ไทยคดีศึกษา ฯลฯ ภาควิชาภาษาไทยเน้นไปที่ทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้เชิงลึกในวัฒนธรรมและสังคมไทย รวมไปถึง การเมือง เศรษฐกิจ วรรณคดีและศิลปะ พร้อมกับมีทักษะทางภาษาไทยเป็นเลิศ

ส่วนภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทยที่วิทยาเขตโกลบอลได้ จัด 48 วิชา 96 หน่วยกิต (ยกเว้น ภาษาลาว 2 วิชา) ให้เลือกต่อปีในหลักสูตร รายวิชาภาษาไทยเช่น วิทยเขตโซล วิชาเกี่ยวกับภาษาไทย (40 วิชา) คือ การพูด การฟัง การอ่าน การเขียน สนทนา ไวยากรณ์ ภาษาไทยธุรกิจ การล่ามและการ แปล ฯลฯ และวิชาที่ไม่เกี่ยวข้องทางภาษา (8 วิชา): วรรณคดี วัฒนธรรม สังคม การเมือง เศรษฐกิจ ไทยคดีศึกษา ฯลฯ

วิชาเอกบังคับในทั้งสองภาควิชาเน้นเน้นการอ่าน เขียน และพูดเป็น ลำดับ เริ่มตั้งแต่การทำความรู้จักกับตัวอักษรไทย ให้เรียนรู้เกี่ยวกับหลัก ภาษาไทยและไวยากรณ์ไทยตลอดจนการเขียนเรียงความ รวมทั้งการฝึกสนทนา และฟังภาษาไทย สำหรับเนื้อหารายวิชาต่าง ๆ นั้น จะนำไปตามหลักสูตรของ แต่ละวิทยาเขตกำหนดไว้

ตารางที่ 3 รายวิชา ปี 2018 ของภาควิชาภาษาไทย วิทยาเขตโซล

ชั้นปี	ภาคการศึกษาที่ 1	ภาคการศึกษาที่ 2	หน่วย กิต	ชั่วโมง เรียน
1	초급멀티미디어태국어(1) Elementary Multimedia Thai (1)	초급멀티미디어태국어(2) Elementary Multimedia Thai (2)	2	2
	초급태국어문법(1) Elementary Thai Grammar (1)	초급태국어문법(2) Elementary Thai Grammar (2)	2	2
	초급태국어읽기연습(1) Practice in Basic Thai Reading (1)	초급태국어읽기연습(2) Practice in Basic Thai Reading (2)	2	2

ชั้นปี	ภาคการศึกษาที่ 1	ภาคการศึกษาที่ 2	หน่วย กิต	ชั่วโมง เรียน
	초급태국어회화 ⁽¹⁾ Elementary Thai Conversation (1)	초급태국어회화 ⁽²⁾ Elementary Thai Conversation (2)	2	2
	태국사회문화탐방 ⁽¹⁾ Exploring Thai Society and Culture (1)	태국사회문화탐방 ⁽²⁾ Exploring Thai Society and Culture (2)	2	2
2	중급멀티미디어태국어 ⁽¹⁾ Intermediate Multimedia Thai (1)	중급멀티미디어태국어 ⁽²⁾ Intermediate Multimedia Thai (2)	2	2
	중급태국어강독 ⁽¹⁾ Readings in Intermediate Thai (1)	중급태국어강독 ⁽²⁾ Readings in Intermediate Thai (2)	2	2
	중급태국어문법 ⁽¹⁾ Intermediate Thai Grammar (1)	중급태국어문법 ⁽²⁾ Intermediate Thai Grammar (2)	2	2
	중급태국어작문 ⁽¹⁾ Intermediate Thai Composition (1)	중급태국어작문 ⁽²⁾ Intermediate Thai Composition (2)	2	2
	중급태국어회화 ⁽¹⁾ Intermediate Thai Conversation (1)	중급태국어회화 ⁽²⁾ Intermediate Thai Conversation (2)	2	2
	태국사회문화콘텐츠 ⁽¹⁾ Thai Social and Cultural Contents (1)	태국사회문화콘텐츠 ⁽²⁾ Thai Social and Cultural Contents (2)	2	2
3	FLEX태국어 ⁽¹⁾ FLEX Thai (1)	FLEX태국어 ⁽²⁾ FLEX Thai (2)	2	2
	고급태국어작문 ⁽¹⁾ Advanced Thai Composition (1)	고급태국어작문 ⁽²⁾ Advanced Thai Composition (2)	2	2
	고급태국어회화 ⁽¹⁾ Advanced Thai Conversation (1)	고급태국어회화 ⁽²⁾ Advanced Thai Conversation (2)	2	2
	시사정보태국어 ⁽¹⁾ Current Thai Information (1)	시사정보태국어 ⁽²⁾ Current Thai Information (2)	2	2
	비즈니스태국어 ⁽¹⁾ Business Thai(1)	비즈니스태국어 ⁽²⁾ Business Thai(2)	2	2
	태국사회문화원강 ⁽¹⁾ Understanding of Thai Society & Culture (1)	태국사회문화원강 ⁽²⁾ Understanding of Thai Society & Culture (2)	2	2
	태국역사와문학 Thai History and Literature	태국의서사문학 Thai Epic Literature	2	2
	태국정치와외교 Thai Politics and Diplomacy	한태관계의이해 Understanding Korean-Thai Relationship	2	2

ชั้นปี	ภาคการศึกษาที่ 1	ภาคการศึกษาที่ 2	หน่วย กิต	ชั่วโมง เรียน
	라오스언어와문화 ⁽¹⁾ Lao Language and Culture (1)	라오스언어와문화 ⁽²⁾ Lao Language and Culture (2)	2	2
	아세안과태국경제 ⁽¹⁾ ASEAN and Thai Economy (1)	아세안과태국경제 ⁽²⁾ ASEAN and Thai Economy (2)	2	2
4	통상실무태국어 International Trade Thai	시추에이션태국어 Situational Thai	2	2
	태국문학과예술 Thai Literature and Art	태국현대문학 Thai Modern Literature	2	2
	태국어회화작문연습 Practice in Thai Conversation& Composition	현대태국정치이해 Understanding on Current Thai Politics	2	2
	태국학세미나 Seminar on Thai Studies	태국학특강 Special Lectures on Thai Studies	2	2

ที่มา: (Hankuk University of Foreign Studies, 2018)

ตารางที่ 4 หลักสูตร ปี 2018 ของภาควิชาภาษาไทย วิทยาเขตโกลบอล

ชั้นปี	ภาคการศึกษาที่ 1	ภาคการศึกษาที่ 2	หน่วย กิต	ชั่วโมง เรียน
1	기초 태국어 쓰기 연습 ⁽¹⁾ Practice in Basic Thai Writing (1)	기초 태국어 쓰기 연습 ⁽²⁾ Practice in Basic Thai Writing Thai (2)	2	2
	기초 태국어 읽기 연습 ⁽¹⁾ Practice in Basic Thai Reading (1)	기초 태국어 읽기 연습 ⁽²⁾ Practice in Basic Thai Reading (1) (2)	2	2
	초급 멀티미디어 태국어 ⁽¹⁾ Elementary Multimedia Thai (1)	초급 멀티미디어 태국어 ⁽²⁾ Elementary Multimedia Thai (1) (2)	2	2
	초급 태국어 문법 ⁽¹⁾ Elementary Thai Grammar (1)	초급 태국어 문법 ⁽²⁾ Elementary Thai Grammar (2)	2	2
	초급 태국어 회화 ⁽¹⁾ Elementary Thai Conversation (1)	초급 태국어 회화 ⁽²⁾ Elementary Thai Conversation (2)	2	2
	태국의 이해 ⁽¹⁾ Thai Understanding (1)	태국의 이해 ⁽²⁾ Thai Understanding (2)	2	2

ชั้นปี	ภาคการศึกษาที่ 1	ภาคการศึกษาที่ 2	หน่วย กิต	ชั่วโมง เรียน
2	중급 멀티미디어 태국어 ⁽¹⁾ Intermediate Multimedia Thai (1)	중급 멀티미디어 태국어 ⁽²⁾ Intermediate Multimedia Thai (2)	2	2
	중급 태국어 번역 실습 ⁽¹⁾ Intermediate Thai Translation (1)	중급 태국어 번역 실습 ⁽²⁾ Intermediate Thai Translation (2)	2	2
	중급 태국어 문법 ⁽¹⁾ Intermediate Thai Grammar (1)	중급 태국어 문법 ⁽²⁾ Intermediate Thai Grammar (2)	2	2
	중급 태작 연습 ⁽¹⁾ Intermediate Thai Composition (1)	중급 태작연습 ⁽²⁾ Intermediate Thai Composition (2)	2	2
	중급 태국어 회화 ⁽¹⁾ Intermediate Thai Conversation (1)	중급태국어회화 ⁽²⁾ Intermediate Thai Conversation (2)	2	2
	커뮤니케이션 태국어 ⁽¹⁾ Communication Thai (1)	커뮤니케이션 태국어 ⁽²⁾ Communication Thai (2)	2	2
3	FLEX태국어 ⁽¹⁾ FLEX Thai (1)	FLEX태국어 ⁽²⁾ FLEX Thai (2)	2	2
	비즈니스 통번역 연습 ⁽¹⁾ Practice in Business Translation and Interpretation (1)	고급태국어작문 ⁽²⁾ Advanced Thai Composition (2)	2	2
	고급태국어회화 ⁽¹⁾ Advanced Thai Conversation (1)	고급태국어회화 ⁽²⁾ Advanced Thai Conversation (2)	2	2
	태국 사회문화 텍스트 번역실습 ⁽¹⁾ Practice in Thai Society & Culture Text Translation (1) (1)	시사정보태국어 ⁽²⁾ Current Thai Information (2)	2	2
	태국어 통역연습 ⁽¹⁾ Practice in Thai Interpretation (1)	비즈니스태국어 ⁽²⁾ Business Thai ⁽²⁾	2	2
	인터넷 태국어 ⁽¹⁾ Internet Thai (1)	태국사회문화원강 ⁽²⁾ Understanding of Thai Society & Culture (2)	2	2
	영상매체 통번역 연습 ⁽¹⁾ Practice in Media Translation and Interpretation	태국의서사문학 Thai Epic Literature	2	2

ชั้นปี	ภาคการศึกษาที่ 1	ภาคการศึกษาที่ 2	หน่วย กิต	ชั่วโมง เรียน
	태국 문학의 이해 Understanding on Thai Literature	태국의 운문 문학 Thai Verse Literature	2	2
	라오스 언어와 문화(1) Lao Language and Culture (1)	라오스 언어와 문화(2) Lao Language and Culture(2)	2	2
	아세안과 태국 경제(1) ASEAN International N and Thai Economy (1)	아세안과 태국 경제(2) ASEAN and Thai Economy (2)	2	2
4	고급 태국어 번역 연습(1) Practice in Advanced Thai Translation (1)	고급 태국어 번역 연습(2) Practice in Advanced Thai Translation (2)	2	2
	시사 태국어 통번역 실습(1) Practice in Current Thai Translation and Interpretation (1)	시사 태국어 통번역 실습(2) Practice in Current Thai Translation and Interpretation (2)	2	2
	태국 지역학 세미나 Seminar on Thai Studies	현대 태국 정치의 이해 Understanding on Current Thai Politics	2	2
	현대 태국 소설 Modern Thai Novel	태국 근대문학 Thai Modern Literature	2	2

ที่มา: (Hankuk University of Foreign Studies, 2018)

2.3 กิจกรรมนักศึกษา

ความก้าวหน้าของสื่อสารมวลชนทำให้เราสัมผัสศิลปวัฒนธรรมของชาติอื่น ๆ อันเป็นจุดเริ่มต้นของการศึกษาภาษาและการวิจัยเกี่ยวกับชนชาตินั้น นั่นคือ ไม่ว่าภาษาศาสตร์หรือศาสตร์อื่นใดก็ตาม ต่างพัฒนามาจากการสัมผัสด้านวัฒนธรรม ก่อน ด้วยเหตุนี้ การสอนภาษาไทยจำเป็นต้องคำนึงถึงวัฒนธรรมด้านวัฒนธรรมด้วย เพื่อเข้าถึงความนึกคิดและจิตวิญญาณของความเป็นไทย ภาควิชาภาษาไทยและภาควิชาการล่ามได้พยายามร่วมจัดกิจกรรมเพื่อให้นักศึกษาของภาควิชาฯ มีโอกาสสัมผัสโดยตรงกับวัฒนธรรมไทยด้านวัฒนธรรม เช่น เรียนระบำไทย จัดการแสดงประเพณีไทยบางอย่าง เช่น สงกรานต์ ทำอาหารไทยนำไปขายในงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย เรียนการแสดงละครเป็นภาษาไทย ซึ่งอาจารย์ชาวไทยที่มาจากประเทศไทยได้ผลักดัน

หมุนเวียนกันมาสอนภาษาไทยปีละ 4 ท่าน ช่วยสอนและมีส่วนร่วมด้วย ซึ่งงานสำคัญที่สุดของภาควิชา คือ งาน “วันสวัสดิ์” ซึ่งจัดงานของภาควิชาเป็นประจำทุกปี เป็นวันที่นักศึกษาทั้งรุ่นพี่รุ่นน้องมาพบปะสังสรรค์และชมการแสดงศิลปวัฒนธรรมไทยของนักศึกษารุ่นปัจจุบัน

นอกจากนี้ภาควิชาภาษาไทยและภาควิชาการล่ามร่วมกับภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยปูซาน ซึ่งเป็นสถาบันที่เปิดสอนภาษาไทยอยู่แห่งหนึ่ง จัดงานประกวดสุนทรพจน์และการเรียงความภาษาไทยทุกปี โดยได้รับการสนับสนุนจากสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ สาธารณรัฐเกาหลีและสายการบินไทยประจำกรุงโซล ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อจะให้นักศึกษาเกิดความรักและสนใจในการศึกษาภาษาไทยมากยิ่งขึ้น ทั้งยังปลูกฝังจิตวิญญาณในความเป็นไทยในตัวอักษรด้วย

กิจกรรมดังกล่าวข้างต้น มหาวิทยาลัยและภาควิชาฯ สนับสนุนให้มีขึ้น เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความสนใจภาษาไทยเพื่อฝึกฝนพูดภาษาไทยอยู่เสมอ และนักศึกษาจะได้มีประสบการณ์จริงในการใช้ภาษาไทย มีความสามารถในการเป็นล่าม ทั้งสถานที่ทำงานและบริษัทในประเทศเกาหลีและในประเทศไทย

2.4 หลักสูตรระยะสั้นและโปรแกรมแลกเปลี่ยนนักศึกษา 7+1

มหาวิทยาลัยฮันกุกฯ จัดการเรียนการสอนหลักสูตรที่หลากหลายตามความต้องการของนักศึกษารุ่นใหม่ ด้วยหลักสูตรศึกษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยฮันกุกฯ สนับสนุนให้นักเรียนได้มีโอกาสได้เดินทางไปเรียนในต่างประเทศอย่างน้อย 1 ภาคเรียนจากในทั้งหมด 8 ภาคเรียน มหาวิทยาลัยฮันกุกฯ ยังมีโครงการ “เกินกว่าภาษา” สำหรับนักศึกษาด้วย เช่น โครงการฝึกงานในต่างประเทศที่องค์การส่งเสริมการค้าและการลงทุนเกาหลี (KOTRA: Korea Trade-Investment Promotion Agency) และสถานทูตเกาหลีทั่วโลก

สำหรับทางภาควิชาภาษาไทยและภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทยนั้น จากการลงนามข้อตกลงโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษากับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศไทย ได้จัดส่งนักศึกษาไปศึกษาภาษาและวัฒนธรรมไทยยังมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศไทยเป็นเวลา 4 สัปดาห์ตามหลักสูตรระยะสั้น และเป็นเวลา 1 ภาคเรียน ตามโครงการ 7+1 ซึ่งหมายถึงโครงการที่นักศึกษาต้องศึกษาในประเทศเกาหลีเป็นเวลา 3 ปี 6 เดือน และศึกษาในประเทศไทยเป็นเวลา 6 เดือน

3. บทบาทของภาควิชาภาษาไทยและภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทย

มหาวิทยาลัยฮันุกุกภาษาและกิจการต่างประเทศมีหลักสูตรภาษาไทยที่มีความโดดเด่นด้านการผลิตบุคลากรผู้เชี่ยวชาญทางด้านการล่ามและการแปลที่มีความรู้กว้างขวางในการศึกษาเฉพาะภูมิภาค ด้านมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ รวมถึงการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ควบคู่ไปกับความสามารถทางภาษา

จุดเด่นของภาควิชาภาษาไทยและภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทย ประกอบด้วย อาจารย์ประจำผู้ทรงคุณวุฒิ ควบคู่กับความเข้มข้นของหลักสูตรการศึกษาที่นักศึกษาวิชาเอกทางภาษาต้องเรียนมากกว่า 70 หรือ 78 หน่วยกิต ประกอบด้วยเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมทั้งด้านทักษะการใช้ภาษาไทย รวมทั้งไวยากรณ์ไทย วิชาการสนทนา วิชาการสื่อสาร การใช้ภาษาในสังคมและวัฒนธรรมไทย ภาษาไทยในวงการธุรกิจ การเมือง การปกครอง วรรณกรรม รวมทั้งการศึกษาภาษาไทยในปัจจุบันผ่านอินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมเสริมหลักสูตรหลายกิจกรรมที่เอื้ออำนวยให้นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาไทยไทย โดยสามารถไปศึกษาที่มหาวิทยาลัยชั้นนำในประเทศไทยได้อีกด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้น ความสัมพันธ์ระหว่างสาธารณรัฐเกาหลีและประเทศไทย ในด้านต่างๆ ทั้งการติดต่อระดับประเทศด้านการทูต การเมือง การติดต่อระดับบริษัท ห้างร้าน องค์กร หน่วยงาน มหาวิทยาลัย ศิลปิน ดารา นักร้อง ฯลฯ กลไกในการขับเคลื่อนที่สำคัญคือ “การแปลภาษา” ภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทยจะเป็นกำลังขับเคลื่อนที่สำคัญที่ต้องดำเนินหน้าที่แปลภาษาให้บรรลุตามเป้าประสงค์

ด้วยศักยภาพและความโดดเด่นของบุคลากรผู้เชี่ยวชาญทางภาษาไทย หลักสูตร กิจกรรมเสริมหลักสูตรตามที่กล่าวมาข้างต้น พร้อมด้วยกำลังสนับสนุนสำคัญจากหน่วยงานภาครัฐบาลและภาคเอกชนของทั้งสาธารณรัฐเกาหลีและประเทศไทย ส่งเสริมให้ภาควิชาฯ มีบทบาทในด้านต่างๆต่อไป

1) บทบาทด้านการผลิตผู้เชี่ยวชาญทางการล่ามและการแปลภาษาไทย ด้วยความเป็นผู้นำด้านเศรษฐกิจ

สาธารณรัฐเกาหลีให้ความสำคัญกับนโยบายด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศ มีธุรกิจเด่นในเกาหลีได้ทั้งสินค้าในหมวดอาหาร สินค้าหมวดเศรษฐกิจ สินค้าสร้างสรรค์ (Creative Economy) และสินค้าพลังงานฯลฯ การแลกเปลี่ยนจะเกิดขึ้นได้ ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญของบุคลากรด้านการล่ามและการแปล ดังนั้นในอนาคตนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาในภาควิชาฯ ยังเป็นที่ต้องการของตลาดในสาธารณรัฐเกาหลีอีกมาก หน่วยงานของไทยในสาธารณรัฐเกาหลีหลายหน่วยงานยังต้องการบุคลากรที่มีความสามารถทางด้านการล่ามและการแปลภาษาไทย เช่น สำนักงานเศรษฐกิจ การลงทุน สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงโซล สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยประจำกรุงโซล บริษัท การบินไทยฯ ประจำเกาหลีใต้ นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานของเกาหลีใต้ เช่น Korea Exchange Bank, Korea Chamber of Commerce and Industry [KCCI], Korea International Trade Association (KITA) และ Korea Trade-Investment Promotion Agency (KOTRA)

2) บทบาทด้านการเป็นผู้นำทางวิชาการด้านเกาหลีศึกษา และไทยศึกษา

ผู้เขียนได้สำรวจผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทางด้านเกาหลีศึกษาทั้งจากนักวิชาการชาวไทยและชาวเกาหลี (สุริย์รัตน์ บำรุงสุข, 2557) พบว่าความสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างประเทศเกาหลีและประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2520-2556 ปรากฏผลงานทางวิชาการมากกว่า 171 รายการ ผลงานทางวิชาการดังกล่าวนี้ ส่วนหนึ่งเป็นผลงานของคณาจารย์ที่ภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันกุก ภาษาและกิจการต่างประเทศ สะท้อนให้เห็นความเป็นผู้นำทางวิชาการและการพัฒนาทางวิชาการของผู้ทรงคุณวุฒิชาวเกาหลีอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ในวันที่ 29 สิงหาคม 2558 สมาคมไทยศึกษาแห่งสาธารณรัฐเกาหลียังได้มีความร่วมมือทางวิชาการจัดการประชุมทางวิชาการนานาชาติร่วมเกาหลีศึกษา-ไทยศึกษา จัดร่วมกับมหาวิทยาลัยชั้นนำในประเทศไทย 4 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งจะเป็นเครือข่ายทางวิชาการที่เข้มแข็งในอนาคตต่อไป

3) บทบาทด้านการบริการวิชาการ

ภาระงานหนึ่งของภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทย คือ งานบริการด้านวิชาการ เนื่องจากสาธารณรัฐเกาหลีในปัจจุบันมีบริษัทชั้นนำระดับประเทศหลายบริษัทมีฐานการผลิตที่ประเทศไทย บางโอกาสจำเป็นต้องส่งพนักงานไปประจำที่ประเทศไทย ภาควิชาฯ จะมีหน้าที่ให้บริการทางวิชาการ จัดสอนภาษาไทยหลักสูตรระยะสั้น เพื่อให้พนักงานชาวเกาหลีสามารถเดินทางไปทำงานที่ประเทศไทย และสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมและวัฒนธรรมไทยได้ แม้ว่าภาษาไทยมิใช่ภาษาสากล แต่กระแสดความนิยมสาธารณรัฐเกาหลีสำหรับคนไทยยังคงเป็นกระแสที่ดีและได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่อง และประเทศไทยยังคงเป็นฐานการผลิตสินค้าและการส่งออกสินค้าที่สำคัญของเกาหลี ความสัมพันธ์ระดับประเทศทั้งสองประเทศจะสามารถดำเนินไปได้ด้วยดีเพียงไรนั้น ส่วนหนึ่งเป็นภาระและหน้าที่อันยิ่งใหญ่ที่มาจากผลงานการผลิต

บัณฑิตผู้เชี่ยวชาญและรู้รอบทั้งทางวิชาการ ภาษา และวัฒนธรรมไทยจาก
ภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันกุก ภาษาและกิจการ
ต่างประเทศ ซึ่งจะสามารถสร้างสรรค์ประโยชน์นานัปการให้แก่สาธารณรัฐ
เกาหลีได้อย่างแน่นอน

4. บทสรุป

การเรียนการสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐประเทศเกาหลี นับว่าประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากในช่วงระยะเวลา 52 ปีที่ผ่านมา ด้วยปัจจัยสำคัญหลายอย่างทำให้การศึกษภาษาไทยในเกาหลีพัฒนามาได้จนถึงระดับนี้ เกิดจากความร่วมมือของอาจารย์ทุกท่าน ความสามัคคี ความเอาใจใส่ในการสอน การให้กำลังใจแก่นิสิตให้เกิดความภาคภูมิใจและมีวิญญาณของความเป็นไทย การร่วมกิจกรรม การสร้างตำราเรียนและหนังสือ ตลอดจนผลงานวิจัยการของอาจารย์ส่งผลให้บริษัทเกาหลีมาลงทุนในประเทศไทย และกลายเป็นตลาดที่รับผู้สำเร็จการศึกษภาษาไทยจากประเทศเกาหลีมาทำงาน เหล่านี้เป็นปัจจัยหนึ่งที่นักศึกษาของมหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศเข้าใจวัตถุประสงค์ในการศึกษาอย่างชัดเจน และมีความขยันหมั่นเพียรศึกษาเล่าเรียน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงต่างประเทศ. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับสาธารณรัฐเกาหลี.

สืบค้นจาก www.mfa.go.th/main/th/world/70/10251-สาธารณรัฐเกาหลี.html

ฌองส์, ฮวัน ซึง. (2561). การเรียนการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ วิทยาเขตยงอิน (*Global Campus*) สาธารณรัฐเกาหลี. สืบค้นจาก <http://www.thaiembassy.org/seoul/>

สุริย์รัตน์ บำรุงสุข. (2557). ผลงานวิชาการด้านเกาหลีศึกษาในประเทศไทย

กรณีศึกษาจากฐานข้อมูล Thai LIS. ใน สุดาพร นัตรปียานนท์ และ

อุมาภรณ์ สังขมาน หนังสือรวมบทความ ข้ามขอบฟ้าและพรมแดน
 แห่งองค์ความรู้แห่งการประชุมนานาชาติร่วมเกาหลีศึกษา-ไทยศึกษา.
 (น. 84-96). กรุงเทพฯ: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Hankuk University of Foreign Studies. (2018). *Student registration handbook*.

Retrieved from http://e-book.hufs.ac.kr/20180316_134644/ (In Korean)

วิจัยสร้างสรรค์ การแสดงชุด “มรดกถิ่นเสียงสำเนียงโทนโคราช”

ประจักษ์ ไม้เจริญ¹ ไกรลาส จิตรกุล² และอาทิตย์ยา ผิวข้า³

¹รองศาสตราจารย์ ดร.ประจำโปรแกรมวิชานาฏศิลป์และการละคร คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

²อาจารย์ ดร. ประจำภาควิชาดนตรีและศิลปะการแสดง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเชียงใหม่

³อาจารย์ประจำภาควิชาศิลปะการแสดง คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

Received 13/09/2020 Accepted 18/09/2020

บทคัดย่อ

ผลงานวิจัยสร้างสรรค์มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของกลองโทนโคราช และสร้างสรรค์การแสดงชุด มรดกถิ่นเสียงสำเนียงโทนโคราช เป็นการวิจัยสร้างสรรค์เชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม การวิพากษ์จากผู้ทรงคุณวุฒิ และเสนอผลงานวิจัยสร้างสรรค์แบบพรรณนาวิเคราะห์ การศึกษาผลงานวิจัยสร้างสรรค์ พบว่า โทนโคราช เป็นเครื่องดนตรีเลียนแบบมาจากโทนของเขมร ใช้บรรเลงประกอบการแสดงในประเพณีของคนโคราช บั้นมาจากดินของหมู่บ้านด่านเกวียน หน้าโทนจะใช้หนังงู หนังตะกวด หนังตัวเงินตัวทอง จึงขึ้น หนังงูจะมีเสียงแหลม หนังตะกวดเสียงทุ้ม หนังตัวเงินตัวทองเสียงกังวานใส แนวคิดในการวิจัยสร้างสรรค์ เพื่อประชาสัมพันธ์ อนุรักษ์และส่งเสริมโทนโคราช ให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น ชื่อการแสดงเป็นชื่อที่สื่อให้ทราบถึงโทนโคราช ดนตรีประกอบการแสดง เป็นดนตรีพื้นบ้านโคราชผสมผสานกับดนตรีพื้นบ้านอีสาน กระบวนทำรำใช้ทำรำแม่บทอีสาน ทำรำแม่บทโคราชมาสร้างสรรค์ได้ทั้งหมด 15 ท่า มีรูปแบบการแปรแถว 15 รูปแบบ การแต่งกายสวมเสื้อแขนกระบอกและนุ่งโจงกระเบน สวมเครื่องประดับทอง แต่งหน้าสวยงาม ทรงผมดอกกระพุ่ม ทัดดอกสาทร ผู้แสดงเป็นผู้หญิง จำนวน 13 คน อุปกรณ์ในการแสดงคือ โทนโคราชมีลักษณะใบเล็ก การแสดงชุดนี้จึงสามารถแสดงได้ในงานมงคลทั่วไป งานสาธิตประกอบการเรียน การสอน เป็นต้น

คำสำคัญ: โทนโคราช, การสร้างสรรค์ทางนาฏศิลป์

Moradok Thin Siang Samniang Tone Korat

Prajhak Maicharoen¹ Krailas Chitkul² and Athitaya Piwkhum³

¹Associate Professor Doctor of Dramatic Arts and Drama,

Faculty of Humanities and Social Sciences, Phranakhon Rajabhat University

²Doctor of Music and Performing Arts, Faculty of Humanities and Social Sciences,

Chiang Mai Rajabhat University

³Lecturer of Music and Performing Arts, Faculty of Humanities and Social Sciences,

Chiang Mai Rajabhat University

Received 13/09/2020 Accepted 18/09/2020

Abstract

This creative research aimed to study the history of the Korat's tone drum and to create a set of performances called "Moradok Thin Siang Samniang Tone Korat" (Local Heritage of Korat's Tone Drum). The research was conducted through a qualitative research methodology. The research tools used for data collection consisted of both observation and interview forms, as well as the recording of the focus group's dialogues and experts commentaries. The research results were then presented through descriptive analysis. The research found that the Korat's tone is an imitation of the Khmer's tone. It is used as an instrument for performing Korat's traditional music. The tone itself is crafted from clay of the village in Dan Kwian. The tone's face is made of snakeskin or lizard skin, which are fully stretched. The snake skin provides a soprano tune, whereas the lizard skin provides an alto pitch. The underlying objective of this research was to publicize, preserve and promote the Korat's tone. The performance's title represents the tone of Korat. The melody for the show is Korat's folk music combined with Isan's folk music. The dance movements are based on both Isan's and Korats' prototypical dance. In total, the performance consists of 15 movements, which can be further performed in 15 variations in rows. The dress styles consist of tank-sleeve shirts and loincloths. The thirteen female performers wear gold jewelry, beautiful makeup and "Kratum Thad Dok Sathom" hairstyles. The instruments in the show are small Korat's tones. This performance can therefore be held during general auspicious ceremonies and demonstrations along with other instructional activities.

Keywords: Tones of Korat, Dance Creations

1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

มนุษย์เกิดจากธรรมชาติและสร้างสิ่งต่าง ๆ ขึ้นทำให้เกิดเป็นความศรัทธาความเชื่อ และทำให้เกิดประเพณีและวัฒนธรรมในเรื่องต่าง ๆ เช่น ด้านดนตรี ด้านการแสดง ด้านศิลปะ และมีการสืบทอดกันมาตั้งแต่สมัยโบราณ ศาสตร์ที่มนุษย์ทุกคนต้องรู้จักและมีความศรัทธา คือ ศาสตร์ดนตรี ที่มีความไพเราะในตัวเอง เพราะทำให้ผู้ที่ได้รับฟังได้เกิดจินตนาการ เกิดอารมณ์ทางสุนทรีภาพ ดนตรีเป็นงานศิลปะที่มนุษย์สร้างขึ้นโดยอาศัยเสียงสื่อถ่ายทอดความรู้สึก และเป็นสิ่งที่ธรรมชาติให้มาพร้อม ๆ กับชีวิตมนุษย์โดยที่มนุษย์เองไม่รู้ตัว ดนตรีเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์อย่างหนึ่งที่ช่วยให้มนุษย์มีความสุข สนุกสนานรื่นเริง ช่วยผ่อนคลายและยังเป็นการดำรงชีพของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบต่าง ๆ โดยตรงหรือโดยอ้อม ดนตรีสร้างขนบธรรมเนียมประเพณี สร้างวัฒนธรรม สร้างความเชื่อ นอกจากนี้ ดนตรียังสามารถพัฒนาไปในรูปแบบใหม่ ๆ ที่สร้างความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับดนตรี เช่น การทรงเจ้าต้องมีดนตรีมาประกอบเพื่อให้ผู้ทรงเจ้านั้นได้รำรำไปพร้อมกับจังหวะดนตรี การสมมติในการเชิญสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ก็ต้องใช้ดนตรีประกอบด้วยเช่นกัน จึงทำให้เกิดค่านิยมของสังคมด้านดนตรี ดนตรียังเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยสะท้อนค่านิยมของผู้คนในสังคม ดนตรีมีคุณค่า มีความผูกพันกับวิถีชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตาย นอกจากนี้ดนตรียังถูกนำมาใช้เพื่อพัฒนามนุษย์ให้มีคุณภาพทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สูงขึ้นได้ จะเห็นได้ว่า ดนตรีนั้นมีความผูกพันต่อมนุษย์อย่างลึกซึ้ง จึงทำให้มีการศึกษาทดลองเกี่ยวกับคุณประโยชน์ของดนตรี ดนตรีจึงเป็นวิทยาศาสตร์ประยุกต์เป็นวิทยาการที่มีคุณค่าสำหรับมนุษย์ทุกคน

ประเทศไทยแบ่งออกเป็นภาคต่างๆได้ 4 ภาค แต่ละภาคจะมีเครื่องดนตรีที่ใช้บรรเลงประกอบพิธีกรรมหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่แตกต่างกันไป รวมไปถึงมีเอกลักษณ์ของเสียงดนตรีที่แตกต่างกัน กลองก็เป็นเครื่องดนตรีที่สำคัญ

และทุกภาคจะต้องมีกลองเพื่อใช้ในการบรรเลง เช่น ภาคเหนือ กลองเต่งตึง กลองตึงโนง กลองสะบัดชัย ภาคกลาง กลองโพน กลองร่ำมะนา กลองสองหน้า กลองแขก กลองตะโพน กลองยาว กลองทัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กลองหาง กลองเต็ง กลองคุ่ม กลองตึง กลองกันตรึม กลองโพนโคราช ภาคใต้ ทับ หรือโพนชาตรี กลองที่มีอยู่ในทุกภาคล้วนมีความสำคัญในการบรรเลงเพื่อความสนุกสนานทั้งสิ้นและแตกต่างกันไปตามภูมิภาคนั้น ๆ

จังหวัดนครราชสีมา เป็นจังหวัดหนึ่งทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของ ไทย จังหวัดนครราชสีมา หรือรู้จักในชื่อ โคราช เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่มากที่สุด ในประเทศไทยและมีประชากรมากเป็นอันดับ 2 ของประเทศ มีดอกไม้ประจำ จังหวัด คือ ดอกสารภี สีประจำจังหวัดคือ สีส้ม มีอนุสาวรีย์วีระสตรีคนสำคัญของชาวโคราช คือ คุณหญิงโม หรือ ท้าวสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา ตั้งอยู่บน ที่ราบสูงโคราช มีเทือกเขาชันกำแพง และเทือกเขาพนมดงรักเป็นแนวยาว ทางด้านทิศใต้และทิศตะวันตก ส่วนบริเวณตอนล่างก่อนไปทางเหนือและ ตะวันออกเป็นที่ราบลุ่ม โดยมีลำตะคลองและลำน้ำสาขาอื่น ๆ เป็นสาขาหนึ่งของแม่น้ำสำคัญคือแม่น้ำมูลซึ่งเป็นแม่น้ำสายหลักของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดนครราชสีมา มีทั้งหมด 32 อำเภอ 289 ตำบล 3743 หมู่บ้าน จังหวัด นครราชสีมา มีวัฒนธรรมประเพณีการละเล่นมากมาย ดังคำขวัญของจังหวัด นครราชสีมาที่ว่า “เมืองหญิงกล้า ผ้าไหมดี หมี่โคราช ปราสาทหิน ดินด่าน เกวียน” มีวัฒนธรรมประเพณีที่สำคัญ เช่น ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีแห่เทียน เข้าพรรษา งานฉลองชัยชนะท้าวสุรนารี เทศกาลเที่ยวพิมายและประเพณีแข่ง เรือพิมาย ในแต่ละประเพณีของจังหวัดนครราชสีมา ชาวโคราชจะมีการละเล่น รำโชน ร้องเพลงโคราช การตีกลองโพน ซึ่งเป็นการดีประกอบการแสดงและ การร้องเพลงในงานประเพณีของชาวโคราช ซึ่งทำให้เกิดความสนุกสนาน ตื่นเต้น เร้าใจ ด้วยความไพเราะของเสียงกลองโพนที่มีเอกลักษณ์ของชาวโคราช

ทำให้เป็นที่นิยมในการเล่นกลองโทนโคราชในสมัยนั้นอย่างมาก เมื่อมีงานจะต้องได้ยินเสียงกลองโทนตีประกอบการขับร้องประกอบการแสดงและผู้คนก็จะร่วมรำ เต้นประกอบเสียงกลองโทนอย่างสนุกสนาน แต่ในปัจจุบัน เมื่อยุคสมัยเปลี่ยน เวลาเปลี่ยน มีการแสดง การละเล่นอื่น ๆ ที่แพร่กระจายเข้ามาสู่จังหวัด อำเภอดำบล หมู่บ้านและชุมชน อย่างรวดเร็วทั้งทางตรงและทางอ้อม เด็กรุ่นใหม่มองว่าการตีโทนเป็นเรื่องล้าสมัยโบราณคร่ำครึ ไม่สนุกเหมือนวงดนตรีสดริง ทำให้ความนิยมการบรรเลงกลองโทนประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ลดน้อยลงไป เพลงโทนเงียบหายไปไม่มีผู้ส่งเสริม เมื่อมีงานก็จะมีแต่วงดนตรีมาแสดงประกอบ การบรรเลงกลองโทนโคราชจึงกำลังจะหมดไป ลมหายใจเอือกสุดท้ายของกลองโทนโคราชที่อยู่คู่ชาวบ้าน อยู่คู่กับบ้านเมืองโคราช อยู่คู่กับประเทศไทย และเป็นเอกลักษณ์มาอย่างยาวนานจะอยู่หรือจะตายไปกับสังคมยุคปัจจุบัน

ด้วยเหตุนี้คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาประวัติความเป็นมาของกลองโทนโคราช เพื่อนำเสนอเป็นผลงานวิจัยสร้างสรรค์การแสดงชุด “มรดกถิ่นเสียงสำเนียงโทนโคราช” เพื่อเป็นการส่งเสริมและสืบทอดศิลปวัฒนธรรมการตีกลองโทนโคราชของจังหวัดนครราชสีมาให้คนรุ่นใหม่ได้รู้จัก และเห็นถึงความสำคัญของกลองโทนโคราช ได้เรียนรู้ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของกลองโทนโคราชและร่วมมือร่วมใจกันอนุรักษ์ สืบสาน สืบทอดกลองโทนโคราชสืบไป ผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชุดนี้จะส่งเสริมให้กับสถาบันการศึกษาต่างๆ ทั้งภาครัฐ และ ภาคเอกชน นำไปจัดการแสดงเพื่อช่วยกันส่งเสริมสื่อสารประชาสัมพันธ์ การแสดงชุดมรดกถิ่นเสียงสำเนียงโทนโคราช ให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางขึ้นในเวทีระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติสืบต่อไป

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของกลองโทนโคราช ตำบลด่านเกวียน อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อสร้างสรรค์การแสดง ชุด มรดกถิ่นเสียงสำเนียงโทนโคราช

3. วิธีการวิจัย

วิจัยสร้างสรรค์ ชุด มรดกถิ่นเสียงสำเนียงโทนโคราช ใช้วิธีการวิจัยสร้างสรรค์ด้วยวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร (Document) เก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคสนาม (Field Study) และการวิพากษ์จากผู้ทรงคุณวุฒิ มีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลประวัติความเป็นมาของกลองโทนโคราช

1) ศึกษาประวัติความเป็นมาของกลองโทนโคราช จากหนังสือ ตำราเอกสารทางวิชาการและงานวิจัย

2) ศึกษาลักษณะเด่นและความสำคัญของกลองโทนโคราชและกำหนดเป็นขอบเขตที่จะนำมาสร้างสรรค์เป็นการแสดง

3) ศึกษารูปแบบและวิธีการสร้างสรรค์การแสดง อันได้แก่นาฏลักษณะ นาฏประดิษฐ์ การสร้างท่ารำ การแปรแถว การแต่งบทเพลง การแต่งเนื้อเพลง

4) การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกลองโทนโคราช ทั้งหมดมาวิเคราะห์เพื่อสร้างสรรค์เป็นชุดการแสดงโดยทำการลงพื้นที่สัมภาษณ์เก็บข้อมูล สัมภาษณ์ปราชญ์ชาวบ้าน หรือผู้เชี่ยวชาญทางด้านประวัติการทำกลองโทนโคราช ผู้เชี่ยวชาญการทำกลองโทนโคราช ผู้เชี่ยวชาญทางด้านนาฏศิลป์ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านดนตรีพื้นบ้าน ผู้เชี่ยวชาญด้านท่ารำพื้นบ้านอีสาน ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการแต่งหน้าทำผม ผู้และผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องแต่งกายด้านนาฏศิลป์พื้นเมือง

ขั้นตอนที่ 2 นำข้อมูลที่ได้มาออกแบบและพัฒนาวิจัยสร้างสรรค์ ชุดมรดกถิ่นเสียงสำเนียงโทนโคราช

1) แต่งคำร้องและทำนองเพลง การแสดงนาฏยสร้างสรรค์ ชุดมรดกถิ่นเสียงสำเนียงโทนโคราช

2) ออกแบบทำรำประกอบการแสดงนาฏยสร้างสรรค์ ชุดมรดกถิ่นเสียงสำเนียงโทนโคราช โดยขอคำปรึกษาจากผู้เชี่ยวชาญและศึกษาจากทำรำแม่บทอีสาน

3) จัดวิพากษ์การแสดง ชุดมรดกถิ่นเสียงสำเนียงโทนโคราช ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 ท่าน ประกอบด้วย ดร.รจนา พวงประยงค์ (ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการแสดง) รองศาสตราจารย์อมรา กล้าเจริญ รองศาสตราจารย์สมชาย พูลพิพัฒน์ รองศาสตราจารย์วรินทร์พร ทับเกตุ รองศาสตราจารย์นงเยาว์ อารุงพงษ์วัฒนา รองศาสตราจารย์พิเศษบุปผาชาติ อุปถัมภ์นรากร ตรวจสอบความถูกต้องความสอดคล้องของทำรำ คนตรี เนื้อเพลง ชุดการแสดง การแต่งหน้าทำผม และองค์ประกอบการแสดง

4) ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

ขั้นตอนที่ 3 บันทึกงานวิจัยสร้างสรรค์ชุดมรดกถิ่นเสียงสำเนียงโทนโคราชเป็นวิธีดี

ขั้นตอนที่ 4 สรุปผลการวิจัยสร้างสรรค์และนำชุดการแสดงมรดกถิ่นเสียงสำเนียงโทนโคราชการเผยแพร่การแสดงต่อสาธารณะชน อาทิ จัดการแสดงเผยแพร่ตามเทศกาลงานต่าง ๆ เขียนบทความลงวารสารทางวิชาการ เป็นต้น

4. ผลการศึกษา

การวิจัยสร้างสรรค์ ชุดมรดกถิ่นเสียงสำเนียงโทนโคราช พบว่า กลองโทนโคราช เป็นเครื่องดนตรีสมัยโบราณมีรากฐานมาจากกลองโทนเขมร ใช้เป็นเครื่องดนตรีในประเพณีและวัฒนธรรมของคนโคราช ใช้ประกอบกิจกรรมประกอบการฟ้อนรำ การละเล่น ในอดีตแทบทุกพื้นที่ของตำบลด่านเกวียน

อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา จะมีกลองโตนแทบทุกหมู่บ้าน บ้านไหนมีลูกสาวจะต้องมีกลองโตนอย่างน้อยหนึ่งใบ ในปัจจุบันกลองโตนโคราชมีบทบาทในงานบุญ งานรื่นเริง งานตรุษสงกรานต์ งานประเพณีและวัฒนธรรมทำให้กลองโตนโคราชมีบทบาทในการประกอบการละเล่นรำโตนโคราช และการละเล่นอื่น ๆ เพราะกลองโตนโคราชความไพเราะ ดีแล้วได้รับความสนุกสนานความบันเทิง ทำให้ชาวบ้านลุกขึ้นมาฟ้อนรำ และยังมีบทบาทในงานเฉลิมฉลองทำวสุรนารีหรืองานเฉลิมฉลองย่าโม กลองโตนโคราชเป็นเครื่องดนตรีที่ป็นมาจากดินของท้องถิ่น หมู่บ้านด่านเกวียน

กลองโตนโคราชมีลักษณะที่ใหญ่กว่าโตนชาติรี ลักษณะของกลองโตนโคราชจะแบ่งเป็นส่วนคือ ส่วนที่ 1 หน้าโตนจะใช้หนังงู หนังตะกวด หนังตัวเงินตัวทอง จึงขึ้นเพื่อเป็นหน้ากลอง ส่วนที่ 2 จะเรียกว่าหม้อมีลักษณะคล้ายหม้อดินเผา ส่วนที่ 3 จะเรียกว่า ปรี มีลักษณะคล้ายปรีกล้วยหรือหยวกกล้วย สีของโตนจะมีสีเทาและน้ำตาลส้ม ขึ้นอยู่กับดินที่ใช้ทำและความลึกของการขุดดิน ส่วนใหญ่จะนิยมใช้เป็นดินด่านเกวียนเพราะจะมีความเหนียวมากและดินทรายของด่านเกวียนจะมีลักษณะเป็นดินทรายเหนียวทำให้พิเศษกว่าดินที่อื่น ขนาดของกลองโตนโคราชจะกำหนดตามหน้าของกลองโตน หรือกำหนดเป็นเบอร์ เช่น หน้า 4, หน้า 6, และหน้า 9 ขนาดของโตน หน้า 4 จะมีขนาด กว้าง 10 ซม. × ยาว 22 ซม., หน้า 6 จะมีขนาด กว้าง 15 ซม. × ยาว 27 ซม., และหน้า 9 จะมีขนาด กว้าง 23 ซม. × ยาว 38 ซม.

เสียงของกลองโตนโคราช จะมีลักษณะเสียงต่างกัน จากหนังที่ใช้จึงหน้ากลอง หนังงูจะมีเสียงแหลม หนังตะกวดจะมีเสียงทุ้ม หนังตัวเงินตัวทองจะมีเสียงกังวานใส และตัวกำหนดเสียงของกลองโตนว่าจะมีเสียงทุ้มหรือเสียงแหลมอีกอย่างจะขึ้นอยู่กับส่วนของปรีกลองโตน ถ้าปรีพองอ้วนจะมีเสียงทุ้ม ถ้าปรีเรียวยาวจะมีเสียงแหลมใส การตีกลองโตนโคราช ถ้าตีในเวลากลางวันต้องผิงแดดเพื่อให้หนังโตนตึง ถ้าตีในเวลากลางคืนต้องอังไฟเพื่อให้เกิดเสียงดัง

แกร่ง ไพเราะ และดังก้องไปได้ไกล ๆ ในอดีตทุกบ้านที่มีลูกสาวจะนิยมทำหรือซื้อกลองโทนไว้เวลาว่างจากการทำงานทุกคนจะมานั่งล้อมวงกัน แล้วตีกลองโทนขึ้นเป็นจังหวะ “ปะ โทน โทน ปะ โทน โทน” แสดงว่าจะมีการรำโทน การละเล่นต่าง ๆ หลังจากการทำงานจะเริ่มตื้นขึ้นแล้ว ฝ่ายหญิงเป็นฝ่ายตีกลองโทน เพราะ มือเบากว่า ถ้าให้ผู้ชายเป็นฝ่ายตี โทนจะแตก ลักษณะเช่นนี้ต่างไปจากพื้นที่อื่น เพราะกลองโทนโคราชมีวัฒนธรรมการตีแตกต่างจากที่อื่นเพราะส่วนใหญ่จะใช้ผู้หญิงตีและใช้ดินค่านเกวียนปั่นเท่านั้น

แนวคิดผลงานวิจัยสร้างสรรค์ชุดมรดกถิ่นเสียงสำเนียงโทนโคราช คณะผู้วิจัยต้องการสร้างสรรค์ผลงานขึ้นเพื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกลองโทนโคราช ของตำบลด่านเกวียน อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ให้คนได้รู้จักมากขึ้นเพื่อให้คนในชุมชนนั้น มีรายได้จากการทำกลองโทนและนักท่องเที่ยวได้รู้จักกลองโทนโคราชมมากขึ้น และต้องการศึกษาความเป็นมาของโทนโคราช เพื่ออนุรักษ์และส่งเสริมกลองโทนโคราชซึ่งเป็นเครื่องดนตรีประจำจังหวัดนครราชสีมา เพื่อนำไปเผยแพร่ต่อสาธารณชน มีความสนใจกลองโทนโคราชที่จะศึกษาประวัติความเป็นมา ซึ่งเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงเอกลักษณ์ของความเป็นกลองโทนโคราช ตำบลด่านเกวียน จังหวัดนครราชสีมา การสร้างสรรค์การแสดง ชุดมรดกถิ่นเสียงสำเนียงโทนโคราช ชื่อการแสดงเป็นชื่อการแสดงที่สื่อให้ผู้ชมทราบถึงกลองโทนโคราช ของตำบลด่านเกวียน อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา ดนตรีประกอบการแสดง แบ่งออกเป็น 3 ช่วง คือ

ช่วงที่ 1 พูดถึงความเป็นมาของกลองโทนโคราช บ่งบอกถิ่นที่เกิดวัฒนธรรมอันมีรากฐานอันยาวนานของกลองโทนโคราช ใช้ทำนองเพลงโคราชซึ่ง

ช่วงที่ 2 พูดถึงกรรมวิธีการทำกลองโทนโคราช ใช้ทำนองเดินเพลง

ช่วงที่ 3 เป็นการโชว์ดนตรีความเป็นพื้นบ้านโคราชผสมผสานกับดนตรีพื้นบ้านอีสาน ประพันธ์ดนตรีขึ้นใหม่เรียกว่าทำนอง การร่อนลม

การออกแบบกระบวนท่ารำชุด มรดกถิ่นเสียงสำเนียงโตนโคราช ได้ดำเนินการคิดประดิษฐ์กระบวนท่ารำสร้างสรรค์โดยใช้แนวคิดจากท่ารำแม่บทอีสาน ท่ารำแม่บทโคราช แนวคิดการเลียนแบบธรรมชาติ ได้ทั้งหมด 15 ท่า มีรูปแบบการแปรแถว 15 รูปแบบ การแต่งกายของผู้แสดงมีลักษณะของการสวมเสื้อแขนกระบอกตัดเย็บแบบคัดเต้าและนุ่งโจงกระเบนตามแบบนิยมของไทยโดยใช้ผ้าหางกระรอกมาใช้ตัดเย็บเป็นเสื้อของผู้แสดง สวมเครื่องประดับทองห้อยพระเครื่อง แต่งหน้าสวยามตามสมัยนิยม ทรงผมดอกกระทุ่มทรงผมที่หญิงสาวชาวโคราชนิยม ทัดดอกไม้ดอกสาทรซึ่งเป็นดอกไม้ประจำจังหวัดนครราชสีมา กำหนดผู้แสดงเป็นผู้หญิง จำนวน 13 คน แบ่งเป็น ผู้แสดงราชินีโตนหญิง จำนวน 1 คน และนางรำหญิง จำนวน 12 คน รวมทั้งสิ้น 13 คน อุปกรณ์ในการแสดงคือโตนโคราชมีลักษณะใบเล็กกระทัดรัดเหมาะสำหรับใช้ในการแสดงรำ การแสดงชุดนี้จึงสามารถแสดงได้ในงานมงคลทั่วไป งานสาธิตประกอบการเรียนการสอนเป็นต้น

ภาพที่ 1 กลองโตนโคราช

เนื้อเพลงช่วงที่ 1

ไชยะชะชะชัชชาย / โอไชยะชะชะชัชชาย	ไชยะชะชะชัชชาย / โอไชยะชะชะชัชชาย
เสียงโตนดังสนั่นบ้านฉันเชิญมา	เมืองโคราชงามตาละริบมากันลิ
แม่สาวหลานย่ากล่าววาจาอ่อนหวาน	รำสวดยั้วยั้วนั้นนั่งดงามตามวิถี
มาฟังเสียงโตนขับกล่อมบรรเลง	สนุกสนานครื้นเครงเป็นเพลงของดี
นางรำหน้างานขนตางอนเชียว	เชิญท่านมาเที่ยวเมืองโคราชกันนะลิ
ขอพรอย่าโมเพื่อความมงคล	โรคภัยหมองหม่นเจ็บจนไม่มี
(ซ้ำ**) ขอเชิญมาเที่ยว โคราชบ้านฉัน	สุขขีทุกคืนวันบ้านฉันมีของดี.....

เนื้อเพลงท่อนที่ 2

มรดกของชาวโคราช	จิป่าวประกาศของดีโชคชัย
เชิญท่านมาชมด้านเกวียนนี้ไฉ	ปั้นหม้อปั้นไหปั้นโตนก็ยังมี (ซ้ำ)
ประวัติเก่าเล่ามาแต่ก่อน	ขอล่าว่าย้อนเล่าประวัติอีกที
(ซ้ำ**) ทำโตนโคราชเรานี้	นับว่าเป็นของดีมีประวัติยาวไกล (ซ้ำ)
เริ่มจากขุดดินมาปั้น	แม่มูลแหล่งนั้นดินเหนียวดินทราย
ปั้นทรงหม้อกลมมนปลีปลาย	ปั้นทรงหม้อทรงปลีเรียวปลาย
ดินเหนียวดินทรายปั้นกันก็ปั้นทรง	หนั่งงูที่เตรียมเอาไว้
หนังตะกวดก็ได้นำมาบรรจง	เส้นหวายร้อยใส่หุ่นโครง
เกี่ยวหวายให้หนังมันคง	ถักทอขึ้นลงตามโครงโตนดิน
เสียงโตนดังดีสนั่น	ดั่งเสียงสวรรค์บ้านฉันจริงเอย
ขอเชิญออกเจ้าทราชมเขย	ขอเชิญออกพ่อทราชมเขย
อย่ามัวเฉยเมย มาตีโตนด้วยกัน	อย่าทำนิ่งเฉยมารำประ โตนโตน

ภาพที่ 2 วิจัยสร้างสรรค์ชุดมรดกถิ่นเสียงสำเนียงโทนโคราช

ภาพที่ 3 การแต่งกาย

5. สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาผลงานวิจัยสร้างสรรค์ ชุดมรดกถิ่นเสียงสำเนียงโทนโคราช ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยสร้างสรรค์ผลงานนำไปสู่การอภิปรายผลดังนี้ การวิจัยสร้างสรรค์ชุดมรดกถิ่นเสียงสำเนียงโทน

โคราช เป็นการวิจัยสร้างสรรค์การแสดงนาฏศิลป์ไทยที่ได้ศึกษาประวัติความเป็นมาของกลองโตนโคราชซึ่งเป็นเครื่องดนตรีที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวโคราชโดยแท้ กลองโตนโคราชได้ใช้ประกอบการแสดงต่าง ๆ ในงานประเพณีและวัฒนธรรมของชาวโคราชตลอดมา และเป็นเครื่องดนตรีที่มีความผูกพันกับวิถีชีวิตของชาวโคราช โดยนำมาสร้างสรรค์เป็นการแสดงเพื่อให้สาธารณชนได้เห็นถึงความสำคัญของกลองโตนโคราช ซึ่งสอดคล้องกับ อมรา กล่ำเจริญ (2562) ทำการศึกษาเรื่องนาฏยประดิษฐ์ กล่าวว่า นาฏยประดิษฐ์เป็นกระบวนการทางความคิดอย่างหนึ่งที่ศิลปินทุกคนใช้ในการสร้างสรรค์การแสดงใหม่ขึ้น มีการวางขั้นตอนต่าง ๆ การวางแผน การฝึกซ้อม เป็นองค์ประกอบสำคัญ ความคิดที่สร้างสรรค์ ถือเป็นสิ่งจำเป็นต่องานการแสดงในโลกยุคปัจจุบัน

การวิจัยสร้างสรรค์การแสดงชุดมรดกถิ่นเสียงสำเนียงโตนโคราช ยังสอดคล้องกับการสรุปผลวิจัยเรื่อง ท่าแม่บทโคราชที่ อาจารย์ดิยาพรรณ ประพันธ์วิทยา (2562) กล่าวว่า การฟ้อนรำที่ปรับปรุงขึ้น คือการแสดงที่ประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของการนำไปใช้ ซึ่งแนวทางมาจากสภาพความเป็นอยู่ของคนพื้นบ้าน การทำมาหากินอุตสาหกรรมขนบธรรมเนียมประเพณีในแต่ละท้องถิ่น ทำให้ท่าฟ้อนมีความเป็นอิสระสูงไม่มีข้อจำกัดในการใช้มือและเท้า ไม่มีการกำหนดท่าที่แน่นอนลงไปว่า เป็นท่าอะไร ขึ้นอยู่กับผู้ประดิษฐ์ จะตั้งชื่อเรียกท่าฟ้อนเหล่านั้น

องค์ประกอบการแสดงชุดมรดกถิ่นเสียงสำเนียงโตนโคราช ประกอบด้วย การกำหนดชื่อชุดการแสดงชุดนี้ว่า “มรดกถิ่นเสียงสำเนียงโตนโคราช” เพื่อสื่อให้ผู้ชมการแสดงทราบถึงคติความเชื่อและจารีตประเพณีการตีโตนหมู่บ้านด่านเกวียน ตำบลด่านเกวียน อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา สอดคล้องกับความคิดของ ดิยาพรรณ ประพันธ์วิทยา (2562) กล่าวว่า การตั้งชื่อชุดการแสดงต้องตั้งชื่อให้มีความเหมาะสม ฟังชื่อชุดการแสดงแล้วอยากดู ที่

สำคัญคือชุดการแสดงต้องสอดคล้องกับองค์ประกอบต่าง ๆ ในการแสดงด้วย เช่น ชื่อต้องสัมพันธ์กับท่ารำ สัมพันธ์กับเครื่องแต่งกาย สัมพันธ์กับดนตรี สัมพันธ์กับภูมิภาค ดนตรี เนื้อเพลง และทำนองเพลงโคราชซึ่ง ซึ่งบรรยายถึงที่มาและบ่งบอกท้องถิ่นและถิ่นกำเนิด ที่สืบทอดกันมาอย่างมีเอกลักษณ์ และอัตลักษณ์ในสมัยโบราณ ซึ่งเป็นทำนองเพลงพื้นบ้านของคนโคราชได้สร้างสรรค์เพลงขึ้นมาใหม่ ทำนองเพลงโคราชหรือทำนองเดินเพลง ได้สร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่โดยใช้ทำนองรำโทนโคราชและชื่อเพลงว่า เพลงการร่อนลม สอดคล้องกับ อติศักดิ์ แสงจันทร์ดี (2563) กล่าวว่า การสร้างสรรค์งานด้านนาฏศิลป์ ไม่ควรนำเพลงที่มีอยู่แล้วมาสวมแล้วใส่ท่ารำลงไป ควรประพันธ์เพลงใหม่ เนื้อร้องใหม่ ถึงจะเรียกว่าการสร้างสรรค์ แต่สามารถนำทำนองเพลงหรือลายเพลงพื้นบ้านมาประยุกต์แต่งใหม่โดยอนุรักษ์ของเก่าไว้ได้ ปัจจุบันบางครั้งผู้สร้างสรรค์ชุดการแสดงขึ้นมาแต่ใช้เพลงที่มีอยู่แล้วมาใส่ในท่ารำซึ่งไม่เหมาะสม เพราะบางทีเพลงที่นำมาใช้อาจจะมีท่ารำอยู่แล้ว จึงไม่ควรนำเพลงเก่ามาสร้างสรรค์ในงานใหม่ ท่ารำสร้างสรรค์โดยใช้แนวคิดจากท่ารำแม่บทอีสาน ท่ารำแม่บทโคราช แนวคิดการเลียนแบบธรรมชาติ มาออกแบบท่ารำ เครื่องแต่งกายนุ่งผ้าไหมลายหางกระรอกซึ่งเป็นผ้าพื้นเมืองของคนโคราช สวมเสื้อแขนกระบอกติดโบว์ลายผ้าขาวม้า ทำผมทรงผมดอกกระพุ่ม ติดดอกสาธรี ใช้เครื่องประดับทอง การแต่งหน้าแต่งแบบสวยงาม กำหนดผู้แสดงเป็นผู้หญิงล้วนทั้งหมด 13 คน คัดเลือกใบหน้ากลมเหมือนสาวอีสาน สัดส่วนพอเหมาะ ส่วนสูงอยู่ในระดับเดียวกัน โอกาสที่แสดงสามารถแสดงได้ในงานมงคลทั่วไป

6. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะด้านวิชาการ

1. องค์กรและหน่วยงานทางการศึกษาได้แก่ สำนักคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ วัฒนธรรมจังหวัด และสถานศึกษา สามารถนำผลการวิจัยสร้างสรรค์ชุดมรดกถิ่นเสียงสำเนียงโคราชไปใช้ประโยชน์ได้ดังนี้

1.1 องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับจารีตประเพณีและคติความเชื่อเกี่ยวกับการติกลองโตนโคราช ได้รับการสืบค้นและรวบรวมในลักษณะผลงานวิชาการที่เป็นมาตรฐานสามารถเผยแพร่ให้แก่ผู้ที่สนใจ นิสิต นักศึกษา นักวิชาการ นำความรู้ไปใช้ในการอ้างอิงเชิงวิชาการ

1.2 วิจัยสร้างสรรค์ชุดมรดกถิ่นเสียงสำเนียงโคราช เป็นผลงานสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ที่สมบูรณ์แบบสามารถนำไปถ่ายทอดให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และห่วงแหนไปสู่การอนุรักษ์ที่ยั่งยืน

1.3 นักวิชาการด้านการศึกษารวมไปถึงผู้เกี่ยวข้องได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการแสดง ชุดมรดกถิ่นเสียงสำเนียงโคราชและสามารถให้การส่งเสริม สนับสนุนได้มากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะด้านคุณประโยชน์และส่งเสริมวัฒนธรรม

1. การแสดงชุด มรดกถิ่นเสียงสำเนียงโคราช สามารถนำผลวิจัยสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ได้ดังนี้

1.1 จัดการแสดงชุดมรดกถิ่นเสียงสำเนียงโคราช เพื่อให้สังคมได้ตระหนักถึงคุณค่าในกลองโตนโคราชและศาสตร์ทางด้านนาฏศิลป์รวมถึงส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์เพื่อสืบสานด้านนาฏศิลป์ต่อไป

1.2 ผลจากการวิจัยสร้างสรรค์ในครั้งนี้ทำให้การแสดงชุดมรดกถิ่นเสียงสำเนียงโคราชเป็นส่วนหนึ่งในการสืบทอดทางวิชาการทางด้านนาฏศิลป์

เอกสารอ้างอิง

กาญจนา แก้วเทพ. (2544). ศาสตร์แห่งสื่อและวัฒนธรรมศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2545). การคิดเชิงสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: ชัคเชสมีเดีย.

ติยาพรรณ ประพันธ์วิทยา. อาจารย์วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา. (22 กุมภาพันธ์ 2563). สัมภาษณ์.

เต็มสิริ บุญยสิงห์. (2519). *วิชานาฏศิลป์ไทย*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

เทศบาลตำบลด่านเกวียน. (2524). *ข้อมูลพื้นฐานบ้านด่านเกวียน*. สืบค้นจาก

<http://www.dankwiancity.go.th/>

ชนิด อยู่โพธิ์. (2531). *ศิลปะละครหรือคู่มือนาฏศิลป์ไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2).

กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

นิตดา หงส์วิวัฒน์. (บก.). (2554). *เครื่องปั้นดินเผา*. กรุงเทพฯ: มติ.

บุษกร บินทสันต์ และจำคม พรประสิทธิ์. (2553). *หมอลำ*. กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บรรชา ขอบบุญ. นักดนตรีพื้นเมืองอีสาน. (6 มีนาคม 2563). สัมภาษณ์.

มนตรี ตราโมท. (2523). *ฟังและเข้าใจเพลงไทย*. กรุงเทพฯ: ไทยเกษมพิมพ์.

เรณู โกสินานนท์. (2545). *นาฏศิลป์ไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุรพล วิรุฬักษ์. (2542). *นาฏศิลป์ปริทรรศน์*. กรุงเทพฯ: ภาควิชานาฏศิลป์

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อมรา กล้าเจริญ. (2526). *สุนทรีนาฏศิลป์ไทย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

อมรา กล้าเจริญ. ผู้เชี่ยวชาญด้านนาฏศิลป์ไทย. (2 มีนาคม 2563). สัมภาษณ์.

อรรณพ ขมวัฒนา. (2530). *รำไทยในศตวรรษที่ 2 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์*.

กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อดิศักดิ์ แสงจันทร์ดี. นักดนตรีพื้นบ้าน. (7 กุมภาพันธ์ 2563). สัมภาษณ์.

การศึกษาและเปรียบเทียบสิทธิเสรีภาพของแรงงานถูกกฎหมายและฝิ่น้อยใน สาธารณรัฐเกาหลี

ภาวนา เพ็ชรพราย¹

¹อาจารย์ ดร. ภาควิชาภาษาตะวันออก หลักสูตรภาษาเกาหลี คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

Received 23/06/2020 Revised 25/08/2020 Accepted 28/09/2020

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้ได้ทำการศึกษเปรียบเทียบสิทธิเสรีภาพของแรงงานที่ได้เดินทางไปทำงานที่สาธารณรัฐเกาหลีแบบถูกกฎหมายและแบบผิดกฎหมายหรือที่นิยมเรียกกันว่า “ฝิ่น้อย” ซึ่งวัตถุประสงค์ในการศึกษาในครั้งนี้ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบสิทธิและเสรีภาพของแรงงานแบบถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย 2) เพื่อลดแรงจูงใจของคนที่กำลังจะลักลอบไปเป็นฝิ่น้อยที่สาธารณรัฐเกาหลี 3) เพื่อเผยแพร่รายละเอียดเกี่ยวกับความแตกต่างของความเป็นอยู่และวิถีชีวิตของแรงงานทั้งสองกลุ่ม โดยได้ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์แรงงานไทยในสาธารณรัฐเกาหลีจำนวน 30 คน ประกอบด้วยแรงงานถูกกฎหมายจำนวน 15 คน และแรงงานผิดกฎหมายจำนวน 15 คน ในช่วงเดือนสิงหาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2562 ผลจากการศึกษาพบว่า แรงงานที่ไปทำงานที่สาธารณรัฐเกาหลีแบบ ถูกกฎหมายและผิดกฎหมายได้รับสวัสดิการที่แตกต่างกัน คือ แรงงานแบบถูกกฎหมายได้รับสวัสดิการด้านประกันอุบัติเหตุและประกันสุขภาพ, วันลา-วันหยุด, เงินพิเศษสิ้นปี, ที่พัก, การตรวจสุขภาพประจำปี, ส่วนแรงงานแบบผิดกฎหมายได้รับสวัสดิการพื้นฐานเหมือนกับแรงงานแบบถูกกฎหมายแต่ไม่ได้รับสวัสดิการด้านประกันอุบัติเหตุและการเจ็บป่วยรวมถึงการตรวจสุขภาพประจำปี นอกจากนี้แรงงานผิดกฎหมายอาจต้องเผชิญกับสภาพการทำงานที่เลวร้าย และต้องใช้ชีวิตอยู่อย่างหลบ ๆ ซ่อน ๆ เนื่องจากต้องถูกส่งตัวกลับประเทศไทยทันทีหากถูกจับในฐานะผู้หลบหนีเข้าเมืองแบบผิดกฎหมาย

คำสำคัญ : สิทธิและเสรีภาพ, แรงงานถูกกฎหมายและฝิ่น้อย, เกาหลีใต้

A Comparative Study of the Rights and Liberties of Thai legal and Illegal Workers in South Korea

Pawana Petprai

Lecturer, Department of Eastern Languages, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Chiang Mai Rajabhat University

Received 23/06/2020 Revised 25/08/2020 Accepted 28/09/2020

Abstract

This objective of this study was to compare the rights and liberties of Thai legal and illegal workers, also called “Phi Noi” in South Korea. The purposes of the study were 1) to compare the rights and liberties of legal and illegal workers in South Korea 2) to dissuade those who are inclined to pursue illegal work in South Korea, and finally 3) to provide further information pertaining to the differences between the living conditions and lifestyles of these two groups. Related data were collected through questionnaires and interviews from 30 workers (15 legal and 15 illegal workers) respectively, who were employed in the Republic of Korea between August and December of 2019. The results indicated that the legal workers received full benefits including accident and health insurance, holiday-leave, year-end bonuses, as well as accommodation and annual health check-ups; while the illegal workers could not get any accident and health insurance or annual health check-ups. Moreover, the illegal workers faced harsh working conditions and experienced unsettling situations as they would have been immediately deported to Thailand, if they had been caught as an illegal immigrant.

Key words: Rights and liberties of workers, Thai legal workers and illegal workers, South Korea

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

การขายแรงงานของคนไทยในต่างประเทศมีมาอย่างยาวนาน โดยในปี พ.ศ. 2525 แรงงานไทยกลุ่มแรกได้ให้ความสนใจเดินทางไปขายแรงงานในกลุ่มประเทศตะวันออกกลาง เช่น ประเทศซาอุดีอาระเบีย และประเทศในกลุ่มเอเชีย เช่น สิงคโปร์ ญี่ปุ่นหรือไต้หวัน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่กำลังเป็นที่นิยมของแรงงานไทยในขณะนี้ คือ สาธารณรัฐเกาหลี เนื่องจากค่าตอบแทนที่จะได้รับมีอัตราที่สูงกว่าการทำงานในประเทศไทย⁴ ทำให้คนไทยจำนวนมากมีความต้องการไปขายแรงงานยังสาธารณรัฐเกาหลีทั้งแบบถูกกฎหมายและแบบผิดกฎหมาย ส่วนสาเหตุหลักที่คนไทยนิยมเดินทางไปทำงานที่สาธารณรัฐเกาหลีแบบผิดกฎหมายมี ดังนี้

1) การเดินทางเข้าสู่สาธารณรัฐเกาหลีสามารถทำได้โดยง่าย เนื่องจากผู้เดินทางใช้เพียงหนังสือเดินทางโดยการเดินทางไปในฐานะนักท่องเที่ยวก็สามารถเข้าสู่สาธารณรัฐเกาหลีได้โดยไม่จำเป็นต้องมีวีซ่า ดังนั้นจึงสามารถลักลอบทำงานแบบผิดกฎหมายได้

2) การเดินทางใช้ระยะเวลาสั้น ๆ ประมาณ 5 - 6 ชั่วโมง และค่าตัวโดยสารราคาไม่แพง

3) ค่าแรงสูงกว่าประเทศไทย

ข้อมูลจากกรมจัดหางาน กระทรวงแรงงานแจ้งว่า ในปี พ.ศ. 2531 มีแรงงานไทยเริ่มเดินทางเข้าไปทำงานในสาธารณรัฐเกาหลี ประมาณ 40,000 คน โดยในจำนวนนี้เป็นแรงงานที่เข้าไปทำงานอย่างผิดกฎหมายประมาณ 12,000 คน และในปัจจุบันข้อมูลจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองของสาธารณรัฐเกาหลี

⁴ กระทรวงการจ้างงานและแรงงานของสาธารณรัฐเกาหลี (Ministry of Employment and Labor) หรือ MOEL ได้ประกาศขึ้นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นอัตราชั่วโมงละ 8,590 วอน หรือ 223 บาท ในปี พ.ศ. 2563

พบว่าในปี พ.ศ. 2561 มีคนไทยในสาธารณรัฐเกาหลีจำนวน 168,711 คน รวม
นักท่องเที่ยวและคนที่อยู่เกินวีซ่า โดยเป็นแรงงานถูกกฎหมายประมาณ 24,022
คน แรงงานผิดกฎหมายกว่าแสนคน ตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. 2546 รัฐบาลสาธารณรัฐ
เกาหลี ได้ปรับเปลี่ยนนโยบายการนำเข้าแรงงานต่างชาติ จากการใช้ระบบผู้
ฝึกงานอย่างเดียวเป็นการใช้ระบบใบอนุญาตทำงานควบคู่กับระบบ
Employment Permit System : EPS ซึ่งเป็นระบบใบอนุญาตทำงานของ
สาธารณรัฐเกาหลี และได้ผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภาของสาธารณรัฐเกาหลี
เมื่อวันที่ 31 ก.ค. พ.ศ. 2546 และมีผลบังคับใช้ในวันที่ 17 ส.ค. พ.ศ. 2547 โดย
กระทรวงแรงงานของสาธารณรัฐเกาหลีได้คัดเลือกประเทศที่จะสามารถส่ง
คนงานไปทำงานในสาธารณรัฐเกาหลีภายใต้ระบบใหม่จำนวน 8 ประเทศ ได้แก่
ไทย อินโดนีเซีย เวียดนาม จีน ฟิลิปปินส์ ศรีลังกา คาซัคสถาน และมองโกเลีย
โดยไทยและเกาหลีใต้ได้จัดทำบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดส่งแรงงานไป
เกาหลีใต้ ภายใต้ระบบ EPS - TOPIK ครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2547 และต่อมา
บันทึกความเข้าใจดังกล่าวอีก 2 ครั้ง คือ เมื่อปี พ.ศ. 2549 และปี พ.ศ. 2552 การ
จัดทำบันทึกความเข้าใจดังกล่าวทำให้แรงงานไทยได้รับโควตาให้ทำงานใน
ภาคอุตสาหกรรม ก่อสร้าง การประมง และภาคเกษตร ด้วยเหตุนี้ทำให้แรงงาน
ไทยมีโอกาสมุ่งไปทำงานในสาธารณรัฐเกาหลีมากขึ้นโดยเสียค่าใช้จ่ายน้อยลง
เพราะไม่ต้องจ่ายเงินให้กับนายหน้า

ตลาดแรงงานต่างชาติในสาธารณรัฐเกาหลี นับว่าเป็นตลาดแรงงานที่มี
ศักยภาพและเป็นตลาดที่น่าสนใจ เนื่องจากแรงงานต่างชาติได้รับความคุ้มครอง
ตามกฎหมาย รวมทั้งอัตราค่าจ้างที่ค่อนข้างสูง ในปี พ.ศ. 2563 กระทรวงการจ้าง
งานและแรงงานของสาธารณรัฐเกาหลี (Ministry of Employment and Labor)
หรือ MOEL ได้ประกาศขึ้นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็นอัตราชั่วโมงละ 8,590 วอน
หรือ 223 บาท (อัตราแลกเปลี่ยน 1 วอนต่อ 0.028 บาท) แรงงานไทยที่ทำสัญญา
จ้างสัปดาห์ละ 40 ชั่วโมง จะได้ค่าจ้างประมาณเดือนละ 1,941,340 วอนหรือ
50,435 บาท เงินรายได้นี้ยังไม่รวมค่าล่วงเวลาและเงินรางวัลหลังสิ้นสุดสัญญา

จ้าง ซึ่งจะได้รับเพิ่มหลังสิ้นสุดสัญญาจ้างประมาณ 30 วันต่อปีและเงินพิเศษสิ้นปีเพิ่มเติม แรงงานไทยที่ได้รับค่าจ้างและค่าล่วงเวลาตามที่กฎหมายแรงงานกำหนดสามารถส่งเงินกลับภูมิลำเนาได้เฉลี่ยเดือนละ 20,000 บาท แม้ว่าแรงงานไทยจะมีคู่แข่งในตลาดแรงงานมากกว่า 15 ประเทศ แต่แรงงานไทยยังเป็นแรงงานที่ได้รับความสนใจในลำดับต้น ๆ จากผลสำรวจความพึงพอใจของนายจ้างเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2553 ปรากฏว่าแรงงานไทยได้รับความพึงพอใจเป็นลำดับที่ 4 ไทย (10.3%) รองจาก เวียดนาม (23.6%) Philipinas (12.1%) และ อินโดนีเซีย (10.9%) ตามลำดับ

นอกจากนี้ ตามประกาศของกระทรวงการจ้างงานและแรงงานของสาธารณรัฐเกาหลี (Ministry of Employment and Labor) ผ่อนผันให้แรงงานต่างชาติที่ทำงานครบตามสัญญา 4 ปี 10 เดือน สามารถเดินทางกลับเข้าไปทำงานที่สาธารณรัฐเกาหลีได้ โดยไม่ต้องสอบภาษาเกาหลีและไม่ต้องเข้ารับการอบรมใหม่อีกครั้ง รวมทั้งลดระยะเวลาการกลับไปพำนักในประเทศภูมิลำเนาจาก 6 เดือน เป็น 3 เดือนซึ่งสามารถช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างชาติผิดกฎหมายได้อีกในระดับหนึ่ง ทั้งนี้ นายจ้างที่มีความประสงค์จะจ้างแรงงานต่างชาติรายเดิมที่มีความตั้งใจทำงานจริง แต่หมดระยะเวลาการจ้างงานเป็นเวลา 4 ปี 10 เดือนแล้ว นายจ้างต้องยื่นคำขอที่ศูนย์จัดหางาน กระทรวงการจ้างงานและแรงงานของสาธารณรัฐเกาหลี (Ministry of Employment and Labor) ก่อนที่แรงงานจะเดินทางกลับประเทศ⁵

จากการเดินทางไปทำงานแบบผิดกฎหมายของคนไทยในสาธารณรัฐเกาหลีส่งผลกระทบในหลาย ๆ ด้าน เช่น แรงงานมีความเสี่ยงสูงที่จะถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายจ้าง ไม่ได้รับความคุ้มครองทางกฎหมายและต้องจ่ายเงินให้กับนายหน้าในอัตราสูง อีกทั้งการมีแรงงานไทยไปทำงานแบบผิดกฎหมายเป็นจำนวนมากและรัฐบาลไทยไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้จะส่งผลให้รัฐบาล

⁵ กรมจัดหางาน กระทรวงแรงงาน

เกาหลีปรับลดจำนวนโควตาแรงงานไทยที่ได้รับใบอนุญาตลง ทำให้แรงงานไทยมีโอกาสดำเนินงานน้อยลง และยังทำให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเกาหลีจำเป็นต้องใช้วิธีการตรวจคัดกรองคนไทยเข้มข้นขึ้น ส่งผลทำให้นักท่องเที่ยวไทยไม่ได้รับความสะดวกสบายในการเดินทางเข้าประเทศ และบางส่วนยังถูกกักตัว ส่งตัวกลับประเทศไทยทั้ง ๆ ที่ยังไม่ได้เดินทางออกจากสนามบิน จากสาเหตุนี้ทำให้มีความสนใจศึกษาความแตกต่างของการไปทำงานแบบถูกกฎหมายและแบบผิดกฎหมายว่ามีความแตกต่างหรือเหมือนกันในด้านไหนบ้าง

2. วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อเปรียบเทียบสิทธิและเสรีภาพของแรงงานแบบถูกกฎหมายและฝิ
น้อย
- 2) เพื่อลดแรงจูงใจของผู้ที่จะลักลอบไปทำงานเป็นฝิฝิที่สาธารณรัฐ
เกาหลี
- 3) เพื่อเผยแพร่ข้อมูลหรือรายละเอียดของความแตกต่างระหว่างกา
รเดินทางไปทำงานที่สาธารณรัฐเกาหลีแบบถูกกฎหมายและแบบฝิฝิ

3. วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการศึกษาเชิงเปรียบเทียบสิทธิและเสรีภาพต่าง ๆ ของแรงงานแบบถูกกฎหมายและผิดกฎหมายโดยศึกษาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์แรงงานไทยที่ทำงานอยู่ที่สาธารณรัฐเกาหลี ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ แรงงานไทยที่ไปทำงานแบบถูกกฎหมาย 15 คน และแรงงานที่ทำงานแบบผิดกฎหมายจำนวน 15 คน รวมทั้งหมด 30 คน โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลแรงงานไทยที่ประกอบอาชีพ ดังนี้ งานเกษตรกรรมและปศุสัตว์ โรงงานอุตสาหกรรม งานก่อสร้าง และ

งานบริการ ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือน สิงหาคม – เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2562

4. การทบทวนวรรณกรรม

4.1 แนวคิดทฤษฎี งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมคิดทฤษฎี ข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาและความเข้าใจถึงการเปรียบเทียบสิทธิและเสรีภาพ ระหว่างการไปทำงานแบบถูกกฎหมายและผิดกฎหมายของแรงงานไทยในสาธารณรัฐเกาหลี

4.1.1 ความหมายของสิทธิและเสรีภาพ

คำว่า “สิทธิ” และ “เสรีภาพ” “สิทธิและเสรีภาพ” ถูกนำมาอ้างในการกระทำการ หรือห้ามมิให้กระทำการ รวมทั้งเรียกร้องให้รัฐกระทำการ หรือโต้แย้งการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดของรัฐ ถือว่าเป็นคำที่มีความสำคัญต่อพื้นฐานการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

คำว่า “สิทธิ” ในทางกฎหมายนั้น ได้มีนักกฎหมายหลายท่านได้ให้คำนิยามไว้ เช่น ขุนประเสริฐศุกุมাত্রา (2477) ได้อธิบายว่า “สิทธิ” หมายถึงอำนาจหรือความสามารถซึ่งกฎหมายรับรองป้องกันให้บุคคลผู้หนึ่งมีอำนาจร้องขอให้ผู้อื่นมีหน้าที่ต้องเคารพ

อุดม รัฐอมฤต และคณะ (2544) มีความเห็นเรื่อง “สิทธิ” ว่า หมายถึง อำนาจที่กฎหมายรับรองให้แก่บุคคลในอันที่จะกระทำการเกี่ยวข้องกับทรัพย์สินและบุคคลอื่นหรือเรียกร้องให้บุคคลอื่นหรือหลายคนกระทำการ หรืองดเว้นกระทำการบางอย่างเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตน คำว่า “เสรีภาพ” แปลว่า “ความมีเสรีหรือสภาพที่ทำได้โดยปลอดอุปสรรค สภาพที่มีสิทธิที่จะทำ จะพูด ได้โดยไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น” กล่าวขยายความได้ว่า เสรีภาพเป็นอำนาจอันชอบธรรมที่กฎหมายรับรอง และคุ้มครองแก่บุคคลที่จะกระทำการหรือไม่กระทำการใด ๆ ตามที่เขาต้องการได้โดยอิสระ หรือโดยปลอดจากอุปสรรคหรือ

การบังคับขัดขวาง เสรีภาพจึงก่อกำเนิดที่ตามกฎหมายให้รัฐและบุคคลอื่นที่จะต้องเคารพและไม่ไปรบกวน ขัดขวางการใช้เสรีภาพของเขา

“ผีน้อย” คือ คำแทนคนไทยที่ลี้ภัยไปทำงานในสาธารณรัฐเกาหลีโดยไม่มีใบอนุญาตและไม่มีวีซ่า (อยู่เกิน 90 วัน) ซึ่งเดิมก่อนที่จะได้มีการบัญญัติคำเรียกผู้ที่ลี้ภัยไปทำงานว่า “ผีน้อย” ได้มีการใช้คำเรียกว่า “โรบินฮู้ด” มาก่อน แต่โรบินฮู้ดเป็นผู้ที่ปล้นคนรวยเพื่อมาแจกเงินจน ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการลี้ภัยไปทำงานต่างประเทศ ดังนั้นการเรียกว่า “ผีน้อย” จึงเหมาะสมกว่า

คนย์ ทาเจริญศักดิ์ (2561) อธิบายว่าคำว่า “ผีน้อย” หรือ “คนผี” ว่าเป็นคำเรียกแรงงานไทยในเกาหลีที่ไม่มีใบอนุญาตทำงาน ใช้เรียกตัวเอง และคนที่มีสถานะแบบเดียวกัน ด้วยการอาศัยอยู่แบบไม่มีการคุ้มครองตามกฎหมาย

4.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นงนุช สิงหเดชะ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง เกาหลีใต้ ได้เห็นวันญี่ปุ่น “ผีน้อย” จากไทย ผลการศึกษาพบว่า สำหรับกลุ่มคนไทยที่ลี้ภัยไปทำงานหรือขายบริการในต่างประเทศที่เรียกกันว่า “ผีน้อย” และประกอบกับมีข่าวแจ้งมาว่าสาธารณรัฐเกาหลีเตรียมวางแผนจะยกเลิกวีซ่าให้คนไทย เนื่องจากคนไทยลี้ภัยไปทำงานที่สาธารณรัฐเกาหลีมีจำนวนมากขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่แฝงตัวไปกับบริษัททัวร์และลี้ภัยไปทำงานแบบผิดกฎหมาย อีกทั้งแรงจูงใจในเรื่องค่าแรงที่สูงกว่าในประเทศไทยมาก ปัญหาของผีน้อยส่งผลกระทบต่อคนไทยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเดินทางไปท่องเที่ยว เนื่องจากมีกระบวนการตรวจคนเข้าเมืองที่เข้มงวดเพิ่มมากขึ้น ทั้งมีการกักตัวที่สนามบินและบางกรณีถูกส่งตัวกลับประเทศไทยโดยที่ยังไม่ได้เข้าประเทศ

คนย์ ทาเจริญศักดิ์ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง แรงงานผีน้อยไทยในเกาหลี จากผลการศึกษาพบว่า แรงงานผิดกฎหมายจะขาดสิทธิในการเข้าถึง

การรักษาพยาบาล ทำให้เกิดปัญหาที่สิทธิมนุษยชนขั้นรุนแรง โดยประเด็นที่น่าสนใจ คือ แรงงานแบบผิดกฎหมายส่วนใหญ่ทราบความเสี่ยงทั้งหมด และต้องการเป็นแรงงานผิดกฎหมาย สาเหตุเหล่านี้มาจากความเหลื่อมล้ำของชนชั้น รายได้น้อย ที่ถูกสังคมกำหนดกรอบให้ไม่มีทางเลือกในสังคมมากนัก ปัญหาเหล่านี้จึงเป็นแรงผลักดันสำคัญที่ทำให้คนชนชั้นรายได้น้อยทำผิดกฎหมายเพื่อเอาตัวรอดหรือการยกระดับชนชั้นตนเอง แรงจูงใจสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ สังคมเกาหลีโดยพื้นฐานทางเศรษฐกิจเป็นสังคมอุตสาหกรรม ซึ่งจำเป็นต้องใช้แรงงานจำนวนมากในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ทำให้เกิดปัญหาการขาดแรงงาน เพราะชาวยุคการศึกษาสูงจะไม่สนใจทำงานในส่วนนี้ จึงทำให้ประเทศเกิดการขาดแคลนแรงงานขั้นรุนแรง ส่งผลให้เกิดการใช้แรงงานจากต่างประเทศ นอกจากนี้เงินเป็นตัวแปรสำคัญที่จะผลักดันให้มีการลักลอบไปทำงานต่างประเทศมากขึ้น ทั้งนี้หากประเทศไทยไม่สามารถแก้ปัญหาได้ตรงจุดโดยเฉพาะ ปัญหาความยากจน แรงงานแบบผิดกฎหมายเหล่านี้ก็จะมองหาโอกาสในการทำงานที่ประเทศอื่นหรือที่อื่น ๆ ต่อไป

5. ผลการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสิทธิเสรีภาพระหว่างการไปทำงานแบบถูกกฎหมายและผิดกฎหมายของแรงงานไทยในสาธารณรัฐเกาหลี โดยได้ทำการเก็บข้อมูลกับแรงงานไทยในประเทศเกาหลีใต้ โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามทั้งหมด เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยนำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์และเสนอผลการวิเคราะห์ออกมาในรูปของตารางประกอบ ดัง ต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของแรงงาน

ตารางที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ประเภท	เพศ	อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ถูกกฎหมาย	ชาย	20-30	3	10.0
		31-40	3	10.0
		41-50	2	6.7
	หญิง	20-30	3	10.0
		31-40	3	10.0
		41-50	1	3.3
พิน้อย	ชาย	20-30	3	10.0
		31-40	3	10.0
		41-50	1	3.3
	หญิง	20-30	3	10.0
		31-40	3	10.0
		41-50	2	6.7
รวม			30	100.0

จากตารางที่ 1 แรงงานไทยที่ไปทำงานในสาธารณรัฐเกาหลีแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ แบบถูกกฎหมายจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50 และแบบพิน้อยจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50 โดยแรงงานที่ไปทำงานแบบถูกกฎหมายและแบบพิน้อย ช่วงอายุ 20 – 40 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือ จำนวน 24 คน (ร้อยละ 80) และช่วงอายุ 41 – 50 มีจำนวน 6 คน (ร้อยละ 20)

ตารางที่ 2 กระบวนการเดินทางไปทำงานที่สาธารณรัฐเกาหลี

กระบวนการเดินทางไปทำงาน		จำนวน	ร้อยละ
	จากคำแนะนำของคนรู้จัก	4	13.3

ถูกกฎหมาย	นายหน้าจัดหางาน	0	0
	กรมแรงงาน	11	36.7
ผิดน้อย	จากคำแนะนำของคนรู้จัก	14	46.7
	นายหน้าจัดหางาน	1	3.3
	กรมแรงงาน	0	0
รวม		30	100.0

จากตารางที่ 2 กระบวนการเดินทางไปทำงานของแรงงานไทยที่ไปทำงานในสาธารณรัฐเกาหลีแบบถูกกฎหมาย แบ่งออกเป็น ผ่านกรมแรงงาน จำนวน 11 คน (ร้อยละ 36.7) จากคำแนะนำของคนรู้จัก จำนวน 4 คน (ร้อยละ 13.3) ส่วนแรงงานที่ไปทำงานแบบผิดน้อยไปด้วยคำแนะนำของคนรู้จัก จำนวน 14 คน (ร้อยละ 46.7) และผ่านนายหน้าจัดหางาน 1 คน (ร้อยละ 3.3) จากผลสรุปข้อมูลนั้นแสดงให้เห็นว่าแรงงานแบบผิดน้อยไม่ได้เข้าระบบหรือกระบวนการในการติดต่อดำเนินการผ่านทางกรมจัดหางานของกระทรวงแรงงาน การเดินทางไปทำงานแบบผิดน้อยได้รับโอกาสจากการชักชวนของคนรู้จักเป็นส่วนใหญ่

ตารางที่ 3 ระยะเวลาในการศึกษาภาษาเกาหลีก่อนเดินทาง

ระยะเวลาในการศึกษาภาษาเกาหลีก่อนเดินทาง		จำนวน	ร้อยละ
ถูกกฎหมาย	1 เดือน	7	23.3
	3 เดือน	3	10.0
	6 เดือน	2	6.7
	1 ปี	0	0
	มากกว่า 1 ปี	3	10.0
	1 เดือน	11	36.7
	3 เดือน	4	13.3

ผีน้อย	6 เดือน	0	0
	1 ปี	0	0
	มากกว่า 1 ปี	0	0
รวม		30	100.0

จากตารางที่ 3 ระยะเวลาในการศึกษาภาษาเกาหลีก่อนเดินทางของแรงงานไทยที่ไปทำงานในสาธารณรัฐเกาหลี คือ แรงงานที่ไปทำงานแบบถูกกฎหมายใช้เวลาในการศึกษาภาษาเกาหลีก่อนเดินทางประมาณ 1 เดือน จำนวน 7 คน (ร้อยละ 23.3) เวลา 3 เดือน จำนวน 3 คน (ร้อยละ 10.0) เวลา 6 เดือน จำนวน 2 คน (ร้อยละ 6.7) และมากกว่า 1 ปี จำนวน 3 คน (ร้อยละ 10.0) ส่วนแรงงานที่ไปทำงานแบบผีน้อยใช้เวลาในการศึกษาภาษาเกาหลีก่อนเดินทางประมาณ 1 เดือน จำนวน 11 คน (ร้อยละ 36.7) และ 3 เดือนจำนวน 4 คน (ร้อยละ 13.3)

ตารางที่ 4 แรงจูงใจในการไปทำงานที่สาธารณรัฐเกาหลี

แรงจูงใจในการไปทำงานที่สาธารณรัฐเกาหลี		จำนวน	ร้อยละ
ถูกกฎหมาย	รายได้ต่อเดือน	9	30.0
	ต้องการหาประสบการณ์เพิ่ม	4	13.4
	ตอบสนองความต้องการความพึงพอใจส่วนตัว	1	3.3
	เพื่อการอยู่อาศัยในเกาหลี	1	3.3
ผีน้อย	รายได้ต่อเดือน	12	40.0
	ต้องการหาประสบการณ์เพิ่ม	1	3.3
	ตอบสนองความต้องการความพึงพอใจส่วนตัว	2	6.7
	เพื่อการอยู่อาศัยในเกาหลี	0	0

รวม	30	100
-----	----	-----

จากตารางที่ 4 แรงจูงใจในการไปทำงานที่สาธารณรัฐเกาหลีแบบถูกกฎหมายของแรงงานไทย ได้แรงจูงใจมาจากรายได้ต่อเดือนจำนวน 9 คน (ร้อยละ 30.0) ต้องการหาประสบการณ์เพิ่มจำนวน 4 คน (ร้อยละ 13.4) ตอบสนองความต้องการความพึงพอใจส่วนตัว จำนวน 1 คน (ร้อยละ 3.3) เพื่อการอยู่อาศัยในสาธารณรัฐเกาหลี จำนวน 1 คน (ร้อยละ 3.3) ส่วนแรงจูงใจในการไปทำงานของพี่น้องมาจากรายได้ต่อเดือน จำนวน 12 คน (ร้อยละ 40.0) ตอบสนองความต้องการความพึงพอใจส่วนตัว จำนวน 2 คน (ร้อยละ 6.7) ต้องการหาประสบการณ์เพิ่ม จำนวน 1 คน (ร้อยละ 3.30) สิ่งที่เป็นแรงจูงใจหลักในการไปทำงานที่สาธารณรัฐเกาหลีของแรงงานไทยมากที่สุด คือ เรื่องของค่าตอบแทนหรือเงินเดือน

ตารางที่ 5 อาชีพที่ประกอบในสาธารณรัฐเกาหลี

อาชีพที่ประกอบในสาธารณรัฐเกาหลี		จำนวน	ร้อยละ
ถูกกฎหมาย	งานเกษตรและปศุสัตว์	4	13.3
	โรงงานอุตสาหกรรม	10	33.3
	งานก่อสร้าง	0	0
	อื่นๆ	1	3.3
พี่น้อง	งานเกษตรและปศุสัตว์	8	26.7
	โรงงานอุตสาหกรรม	6	20.0
	งานก่อสร้าง	1	3.4
	อื่นๆ	0	0
รวม		30	100.0

จากตารางที่ 5 อาชีพที่แรงงานไทยประกอบในสาธารณรัฐเกาหลีแบบ ถูกกฎหมายแบ่งเป็น โรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 10 คน (ร้อยละ 33.3) งาน เกษตรและปศุสัตว์ จำนวน 4 คน (ร้อยละ 13.3) และอื่น ๆ จำนวน 1 คน (ร้อยละ 3.3) ส่วนอาชีพของฝิ่น้อยที่ประกอบในสาธารณรัฐเกาหลี แบ่งเป็นงานเกษตร และปศุสัตว์ จำนวน 8 คน (ร้อยละ 26.7) โรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 6 คน (ร้อยละ 20) และงานก่อสร้าง จำนวน 1 คน (ร้อยละ 3.3) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		จำนวน	ร้อยละ
ถูกกฎหมาย	25,000 - 30,000 บาท	2	6.7
	30,001 - 35,000 บาท	1	3.3
	35,001 - 40,000 บาท	4	13.3
	40,001 - 50,000 บาท	3	10.0
	มากกว่า 50,001 บาท	5	16.7
ฝิ่น้อย	25,000 - 30,000 บาท	1	3.3
	30,001 - 35,000 บาท	1	3.3
	35,001 - 40,000 บาท	3	10.0
	40,001 - 50,000 บาท	8	26.7
	มากกว่า 50,001 บาท	2	6.7
รวม		30	100.0

จากตารางที่ 6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของแรงงานไทยแบบถูกกฎหมาย ตก อยู่ที่ 25,000 – 30,000 บาทต่อเดือน จำนวน 2 คน (ร้อยละ 6.7) รายได้ 30,001 - 35,000 บาทต่อเดือนจำนวน 1 คน (ร้อยละ 3.3) รายได้ 35,001 - 40,000 บาทต่อ

เดือน จำนวน 4 คน (ร้อยละ13.3) รายได้ 40,001 - 50,000 บาทต่อเดือน จำนวน 3 คน (ร้อยละ10.0) และมากกว่า 50,001 บาทต่อเดือนจำนวน 5 คน (ร้อยละ16.7) ส่วนรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของผีน้อย แบ่งเป็นรายได้เฉลี่ย 25,000 – 30,000 บาทต่อเดือน จำนวน 1 คน (ร้อยละ 3.3) รายได้ 30,001 - 35,000 บาทต่อเดือน จำนวน 1 คน (ร้อยละ 3.3) รายได้ 35,001 - 40,000 บาทต่อเดือน จำนวน 3 คน (ร้อยละ10.0) รายได้ 40,001 - 50,000 บาทต่อเดือน จำนวน 8 คน (ร้อยละ 26.7) และมากกว่า 50,001 บาทต่อเดือน จำนวน 2 คน (ร้อยละ 6.7) ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่าไม่ว่าแรงงานจะไปแบบถูกกฎหมายหรือแบบผีน้อย แต่อัตรารายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่มีความแตกต่างกันมาก ซึ่งเป็นสาเหตุให้แรงงานแบบผีน้อยลักลอบไปทำงานที่สาธารณรัฐเกาหลีเพิ่มมากขึ้นทุกปี เพราะอัตราเงินเดือนไม่ได้แตกต่างจากการเดินทางไปแบบถูกกฎหมาย ประกอบกับนายจ้างคนเกาหลีก็ยังให้โอกาสแก่ผีน้อยในการทำงาน ถ้าทางรัฐบาลสาธารณรัฐเกาหลีกำหนดนโยบายในการไม่รับแรงงานแบบผีน้อยก็อาจจะส่งผลให้จำนวนแรงงานแบบผีน้อยลดน้อยลงได้

ตารางที่ 7 สถิติการต่าง ๆ

ประเภทการเดินทาง	ถูกกฎหมาย				ผีน้อย			
	ได้รับ	%	ไม่ได้	%	ได้รับ	%	ไม่ได้	%
วันหยุด-วันลาตามกฎหมาย	13	43.3	2	6.7	8	26.7	7	23.3
ประกันสังคม	12	40	3	10	0	0	15	50.0
เงินพิเศษ	10	33.3	5	16.7	6	20	9	30.0
ค่าทำงานล่วงเวลา	11	36.7	4	13.3	6	20	9	30.0
ยูนิฟอร์ม	11	36.7	4	13.3	4	13.3	11	36.7
การตรวจสอบสุขภาพประจำปี	9	30	6	20	0	0	15	50.0
การประกันอุบัติเหตุ	11	36.7	4	13.3	2	6.7	13	43.3
ที่พัก	12	40	3	10	13	43.3	2	6.7

สวัสดิการต่าง ๆ ที่แรงงานไทยได้รับมีดังนี้ คือ แรงงานแบบถูกกฎหมายที่ได้รับสวัสดิการ วันหยุด-วันลาตามกฎหมาย จำนวน 13 คน (ร้อยละ 43.3) และไม่ได้รับสวัสดิการ วันหยุด-วันลาตามกฎหมาย จำนวน 2 คน (ร้อยละ 4.7) ส่วนแรงงานแบบผิมน้อยที่ได้รับสวัสดิการ วันหยุด-วันลาตามกฎหมาย จำนวน 8 คน (ร้อยละ 26.7) และไม่ได้รับสวัสดิการ วันหยุด – วันลาตามกฎหมาย จำนวน 7 คน (ร้อยละ 23.3)

ด้านของประกันสังคมของแรงงานไทยในสาธารณรัฐเกาหลี แบ่งเป็น ได้รับสวัสดิการ ดังนี้ โดยแรงงานแบบถูกกฎหมายที่ได้รับสวัสดิการประกันสังคม จำนวน 12 คน (ร้อยละ 40.0) และไม่ได้รับสวัสดิการประกันสังคม เนื่องจากนายจ้างไม่ทำตามสัญญา จำนวน 3 คน (ร้อยละ 10.0) ส่วนแรงงานแบบผิมน้อยไม่ได้รับสวัสดิการประกันสังคมใด ๆ ทั้ง 15 คน (ร้อยละ 50.0)

สวัสดิการเกี่ยวกับเงินพิเศษของแรงงานไทยในสาธารณรัฐเกาหลี โดยแรงงานแบบถูกกฎหมายที่ได้รับสวัสดิการเงินพิเศษจำนวน 10 คน (ร้อยละ 33.3) และไม่ได้รับสวัสดิการ เงินพิเศษจำนวน 5 คน (ร้อยละ 16.7) ส่วนแรงงานแบบผิมน้อยได้รับสวัสดิการเงินพิเศษ จำนวน 6 คน (ร้อยละ 20.0) และไม่ได้รับสวัสดิการเงินพิเศษ จำนวน 9 คน (ร้อยละ 30.0)

สวัสดิการด้านเงินจากการทำงานล่วงเวลาของแรงงานไทยในสาธารณรัฐเกาหลีที่ได้รับ โดยแรงงานแบบถูกกฎหมายที่ได้รับสวัสดิการเงินจากการทำงานล่วงเวลาจำนวน 11 คน (ร้อยละ 36.7) และไม่ได้รับสวัสดิการเงินจากการทำงานล่วงเวลา จำนวน 4 คน (ร้อยละ 13.3) สาเหตุที่ไม่ได้รับเงินจากการทำงานล่วงเวลาเนื่องจากบริษัทที่ทำงานไม่มีระบบการทำงานล่วงเวลา ส่วนแรงงานแบบผิมน้อยได้รับเงินจากการทำงานล่วงเวลาจำนวน 6 คน (ร้อยละ 20.0) และไม่ได้รับสวัสดิการเงินพิเศษ จำนวน 9 คน (ร้อยละ 30.0)

สวัสดิการสำหรับการได้รับชุดทำงานของแรงงานไทยในสาธารณรัฐเกาหลี คือแรงงานแบบถูกกฎหมายได้รับชุดทำงาน จำนวน 11 คน (ร้อยละ 36.7)

และไม่ได้รับชุดทำงานจำนวน 4 คน (ร้อยละ 13.3) ส่วนแรงงานแบบฝีน้อยที่ได้รับชุดทำงาน จำนวน 4 คน (ร้อยละ 13.3) และไม่ได้รับชุดทำงานจำนวน 11 คน (ร้อยละ 36.7)

สวัสดิการสำหรับการตรวจสอบสุขภาพประจำปีของแรงงานไทยในสาธารณรัฐเกาหลี แรงงานแบบถูกกฎหมายที่ได้รับสวัสดิการในการตรวจสอบสุขภาพประจำปี จำนวน 9 คน (ร้อยละ 30.0) และไม่ได้รับ จำนวน 6 คน (ร้อยละ 20.0) เนื่องจากนายจ้างไม่ทำตามสัญญา ส่วนแรงงานแบบฝีน้อยไม่ได้รับสวัสดิการในการตรวจสอบสุขภาพประจำปีทั้ง 15 คน

สวัสดิการด้านการประกันอุบัติเหตุของแรงงานไทยในสาธารณรัฐเกาหลีที่ได้รับ แบ่งเป็นแรงงานแบบถูกกฎหมายที่ได้รับสวัสดิการการประกันอุบัติเหตุ จำนวน 11 คน(ร้อยละ 36.7) และไม่มีสวัสดิการการประกันอุบัติเหตุ จำนวน 4 คน (ร้อยละ 13.3) เนื่องจากนายจ้างไม่ทำตามสัญญาแม้ว่าจะเดินทางไปแบบถูกกฎหมายกับกรมแรงงาน ส่วนแรงงานแบบฝีน้อยนั้นมีผู้ที่ได้รับการประกันอุบัติเหตุ จำนวนเพียง 2 คน (ร้อยละ 6.7) และไม่มีสวัสดิการการประกันอุบัติเหตุ จำนวน 13 คน (ร้อยละ 43.3)

สวัสดิการในด้านที่พักของแรงงานไทยในสาธารณรัฐเกาหลี คือ แรงงานแบบถูกกฎหมายที่ได้รับสวัสดิการที่พัก จำนวน 12 คน (ร้อยละ 40.0) และไม่ได้รับสวัสดิการที่พักจำนวน 3 คน (ร้อยละ 10.0) ส่วนแรงงานแบบฝีน้อยที่ได้รับสวัสดิการที่พักจำนวน 13 คน (ร้อยละ 43.3) และไม่มีสวัสดิการที่พักจำนวน 2 คน (ร้อยละ 6.7)

จากตารางที่ 7 สรุปได้ว่า แรงงานไทยที่ไปทำงานยังสาธารณรัฐเกาหลี ทั้งแบบถูกกฎหมายและแบบฝีน้อยได้รับสวัสดิการที่ไม่แตกต่างกันมาก เช่น สวัสดิการเรื่อง วันหยุด เงินพิเศษ ค่าทำงานล่วงเวลา ชุดทำงานหรือแม้แต่ที่พัก ที่แรงงานที่ไปทำงานทั้งแบบถูกกฎหมายและแบบฝีน้อยได้รับ ส่วนสวัสดิการด้าน

การประกันสังคมและการตรวจสุขภาพประจำปีมีแต่แรงงานที่ไปทำงานแบบถูกกฎหมายที่ได้รับ แต่แรงงานแบบฝิ่นน้อยที่ไม่ได้รับสวัสดิการด้านนี้เนื่องจากเป็นแรงงานที่ลักลอบไปทำงานแบบผิดกฎหมาย

ตอนที่ 2 อุปสรรคและปัญหาที่ได้รับจากการทำงาน

ตารางที่ 8 ความกดดันในการทำงาน

ความกดดันในการทำงาน		จำนวน	ร้อยละ
ถูกกฎหมาย	ไม่มี	4	13.3
	เพื่อนร่วมงานหรือนายจ้าง	4	13.3
	ภาษาหรือการสื่อสาร	5	16.7
	ความยากของเนื้องาน	2	6.7
ฝิ่นน้อย	ไม่มี	6	20.0
	เพื่อนร่วมงานหรือนายจ้าง	4	13.3
	ภาษาหรือการสื่อสาร	5	16.7
	ความยากของเนื้องาน	0	0
รวม		30	100.0

จากตารางที่ 8 ความกดดันในการทำงานของแรงงานที่ไปทำงานในสาธารณรัฐเกาหลีของแรงงานแบบถูกกฎหมาย พบว่าแรงงานไม่มีความกดดันจากภาษาหรือการสื่อสาร จำนวน 5 คน (ร้อยละ 16.7) จากการทำงาน จำนวน 4 คน (ร้อยละ 13.3) และความกดดันจากเพื่อนร่วมงานหรือนายจ้าง จำนวน 4 คน (ร้อยละ 13.3) ความกดดันจากความยากของเนื้องาน จำนวน 2 คน (ร้อยละ 6.7) ซึ่งเป็นความกดดันที่ได้รับมากที่สุด คือ เรื่องการสื่อสาร เนื่องจากไม่สามารถสื่อสารกับนายจ้างได้อย่างชัดเจน ส่วนความกดดันในการทำงานของฝิ่นน้อยนั้น แบ่งออกเป็นไม่มีความกดดัน จำนวน 6 คน (ร้อยละ 20) ความกดดันจากเพื่อนร่วมงานหรือนายจ้าง จำนวน 4 คน (ร้อยละ 13.3) จากภาษาหรือการสื่อสาร

จำนวน 5 คน (ร้อยละ 16.7) ซึ่งจะเห็นได้ว่าไม่ว่าจะเป็นแรงงานแบบถูกกฎหมาย หรือแบบผิดกฎหมายได้รับแรงกดดันในเรื่องการสื่อสารมากที่สุด

ตารางที่ 9 การถูกเอาเปรียบ

การถูกเอาเปรียบ		จำนวน	ร้อยละ
ถูกกฎหมาย	ค่าแรง	2	6.7
	เพื่อนร่วมงานเอาเปรียบ	2	6.7
	ไม่มี	11	36.7
ผิดกฎหมาย	ค่าแรง	4	13.3
	เพื่อนร่วมงานเอาเปรียบ	2	6.7
	ไม่มีวันหยุด	1	3.3
	ไม่มี	8	26.6
รวม		30	100

จากตารางที่ 9 การถูกเอาเปรียบของแรงงานไทยในสาธารณรัฐเกาหลี แบ่งเป็นแรงงานแบบถูกกฎหมายที่ไม่ถูกเอาเปรียบ จำนวน 11 คน (ร้อยละ 36.67) ถูกเอาเปรียบด้านค่าแรงจำนวน 2 คน (ร้อยละ 6.7) และจากเพื่อนร่วมงานเอาเปรียบจำนวน 2 คน (ร้อยละ 6.7) ส่วนแรงงานแบบผิดกฎหมายจำนวน 8 คน (ร้อยละ 26.6) ที่ไม่ถูกเอาเปรียบจากการทำงาน ผู้ที่ถูกเอาเปรียบทางด้านค่าแรงจำนวน 4 คน (ร้อยละ 13.3) ถูกเพื่อนร่วมงานเอาเปรียบจำนวน 2 คน (ร้อยละ 6.7) และไม่ได้วันหยุดจำนวน 1 คน (ร้อยละ 3.3)

6. สรุปและอภิปรายผล

6.1 สรุป

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลัก คือ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบสิทธิและเสรีภาพของแรงงานไทยในสาธารณรัฐเกาหลีได้ ทั้งในส่วนของแรงงาน

แบบถูกกฎหมายและแบบผิดกฎหมาย จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม และแบบการสัมภาษณ์จากแรงงานที่ไปทำงานแบบถูกกฎหมาย และแรงงานแบบผิดกฎหมาย ได้ข้อสรุปดังนี้

6.1.1 ข้อดีและข้อเสียของการไปทำงานอย่างถูกกฎหมาย

ข้อดี

1) การไปทำงานที่สาธารณรัฐเกาหลีอย่างถูกกฎหมาย ส่งผลให้แรงงานได้รับสวัสดิการด้านต่าง ๆ เช่น สวัสดิการวันหยุด - วันลาตามกฎหมายสวัสดิการการประกันอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากการทำงาน สวัสดิการเงินพิเศษจากการทำงาน สวัสดิการชุดทำงาน สวัสดิการที่พัก และสวัสดิการการตรวจสุขภาพประจำปี ซึ่งเป็นสวัสดิการขั้นพื้นฐานของแรงงานที่พึงได้รับ จึงเป็นสาเหตุให้คนไทยนิยมเดินทางไปทำงานที่สาธารณรัฐเกาหลี เพราะว่าสวัสดิการที่นายจ้างเกาหลีให้กับแรงงานไทยดีกว่าสวัสดิการที่แรงงานไทยได้รับมากกว่าสวัสดิการที่ทำงานในประเทศไทย

2) ความสะดวกและความปลอดภัยในการดำรงชีวิต แรงงานที่ทำงานอย่างถูกกฎหมายส่วนใหญ่จะสามารถเดินทางในสาธารณรัฐเกาหลีได้โดยอิสระ

ข้อเสีย

1) การไปทำงานที่สาธารณรัฐเกาหลีอย่างถูกกฎหมาย ต้องมีค่าใช้จ่ายในดำเนินการสอบ EPS-TOPIK ผ่านกรมแรงงานและใช้เวลาในการดำเนินการเป็นระยะเวลานานพอสมควร บางรายต้องรอเวลานานนับปีกว่านายจ้างจะพิจารณาให้เดินทางไปทำงานได้ อีกทั้งยังไม่สามารถระบุเวลาในการดำเนินการพิจารณาจากกรมแรงงานได้ เนื่องจากขึ้นอยู่กับพิจารณาของนายจ้างเกาหลี

6.1.2 ข้อเสียของการลักลอบไปทำงานแบบผีน้อย

ข้อเสีย

1) แรงงานที่ทำงานอย่างผิดกฎหมายส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการ วันหยุด-วันลาตามกฎหมาย สวัสดิการการประกันอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากการทำงาน สวัสดิการเงินพิเศษจากการทำงาน และสวัสดิการการตรวจสุขภาพประจำปี ซึ่งแตกต่างจากแรงงานที่ไปทำงานอย่างถูกกฎหมายที่ผ่านกรมแรงงานอย่างเห็นได้ชัด

2) แรงงานแบบผีน้อยไม่มีอิสระในการดำรงชีวิต ไม่สามารถเดินทางในสาธารณรัฐเกาหลีได้เหมือนบุคคลทั่วไป ต้องคอยซ่อนตัวไม่ให้ตำรวจตรวจคนเข้าเมืองจับได้ เนื่องจากเป็นแรงงานแบบผิดกฎหมายก็จะถูกดำเนินคดีและส่งตัวกลับประเทศไทยในทันที

3) แรงงานแบบผีน้อยมีความกดดันทางด้านภาษาในการทำงานและการสื่อสาร เพราะแรงงานแบบผีน้อยไม่มีพื้นฐานทางภาษาเกาหลี ทำให้การสื่อสารในการทำงานกับนายจ้างหรือเพื่อนร่วมงานที่เป็นชาวเกาหลียากลำบาก จากข้อมูลในตารางที่ 3 และ 8 สรุปได้ว่าอุปสรรคที่พบเจอโดยส่วนใหญ่ คือ การสื่อสาร โดยเฉพาะในหมู่แรงงานแบบผีน้อยที่ไม่สามารถสื่อสารกับนายจ้างหรือเพื่อนร่วมงานคนเกาหลีได้ และไม่มีสิทธิ์ต่อรองหรือเรียกร้องสวัสดิการใด ๆ ทั้งสิ้น

6.2 อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยชี้ให้เห็นว่าแรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานที่สาธารณรัฐเกาหลีได้รับข้อมูลข่าวสารการประชาสัมพันธ์การเดินทางไปทำงานต่างประเทศจากกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน ประกอบกับมีเพื่อนหรือคนรู้จักที่เคยไปทำงานในต่างประเทศแล้วส่งเงินกลับมาสร้างบ้าน มีเงินใช้จ่ายในครัวเรือน ทำให้แรงงานส่วนใหญ่เกิดการตัดสินใจไปทำงานที่สาธารณรัฐเกาหลีตามคำชักชวนหรือจากสถานการณ์ทางด้านเศรษฐกิจของไทยที่มีส่วน

ผลักดันในการตัดสินใจให้เดินทางไปทำงานยังสาธารณรัฐเกาหลี และคิดว่าการไปทำงานต่างประเทศเป็นการสร้างโอกาสในการสร้างความมั่นคงให้แก่ตนเอง และครอบครัว จึงทำให้สนใจที่จะเดินทางไปทำงานต่างประเทศ ประกอบกับการได้รับอัตราค่าจ้างที่สูง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดนัย ทาเจริญศักดิ์ (2561) ที่ระบุว่าแรงงานที่กลับจากการทำงานในต่างประเทศส่วนใหญ่สามารถยกระดับฐานะของครอบครัวให้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเชิงเศรษฐกิจและสังคม เช่น การมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น สถานภาพของครอบครัวมั่นคง ครอบครัวมีความผาสุก และได้รับการยอมรับจากชุมชนมากขึ้น

แต่ด้านสวัสดิการที่ได้รับของแรงงานที่ไปทำงานอย่างถูกกฎหมาย และฝิ่น้อยก็ย่อมแตกต่างกัน สิ่งที่เห็นได้ชัดคือ แรงงานแบบถูกกฎหมายได้รับสวัสดิการในวันหยุดตามกฎหมาย ประกันสังคม สิทธิในการเข้ารับการตรวจสุขภาพประจำปี เงินพิเศษ ค่าตอบแทนล่วงเวลา และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างอิสระ ส่วนแรงงานแบบฝิ่น้อยส่วนใหญ่ไม่ได้รับเงินพิเศษ เงินค่าตอบแทนล่วงเวลา ประกันสังคม และไม่ได้รับสิทธิในการเข้ารับการตรวจสุขภาพประจำปี

นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์แรงงานที่ไปทำงานแบบฝิ่น้อยไม่สามารถใช้เวลาว่างออกไปยังสถานที่อื่นได้ นอกเหนือจากสถานที่ทำงานเพราะต้องคอยระมัดระวังอยู่เสมอ เพราะการออกนอกสถานที่นั้นมีความเสี่ยงต่อการถูกตำรวจตรวจคนเข้าเมืองจับ และอาจถูกส่งกลับประเทศได้ ซึ่งมีความแตกต่างจากแรงงานที่ไปทำงานอย่างถูกกฎหมายผ่านกรมแรงงานเป็นอย่างมาก คือ มีอิสระในการดำรงชีวิตและมีความสุขกับการทำงานมากกว่าแม้ว่าจะมีอุปสรรคในเรื่องของการสื่อสารบ้าง

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ภาครัฐสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนทางการปฏิบัติ และการบังคับใช้กฎหมายเพื่อการควบคุม หรือลดแรงจูงใจในการไปทำงานที่ สาธารณรัฐเกาหลี โดยอาจจะมีโครงการในการจ้างงานให้กับแรงงานเพิ่มมากขึ้น ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ลดช่องว่างระหว่างคนรวยและคนจนให้น้อยลง

7.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

นักวิจัยสามารถศึกษาปัจจัยที่จะลดแรงจูงใจในการไปทำงานแบบ ผิดกฎหมายของผู้น้อย โดยการศึกษาถึงเรื่องการถูกเอารัดเอาเปรียบในกรณีต่าง ๆ จากนายหน้าหรือนายจ้างคนเกาหลี หรือศึกษาข้อมูลการถูกเพิกถอนสิทธิต่าง ๆ ของแรงงานแบบผู้น้อย เพื่อลดจำนวนแรงงานแบบผู้น้อยและพยายามผลักดัน ให้แรงงานแบบผู้น้อยได้เข้าทำงานแบบถูกกฎหมาย

เอกสารอ้างอิง

- กนกพร มโนรัตน. (2540). สถานภาพทางด้านเศรษฐกิจของแรงงานไทยหลัง กลับจากการทำงานต่างประเทศ : ศึกษาเปรียบเทียบตามประสบการณ์ ประเทศที่ไป. กรุงเทพฯ: คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร ศาสตร์.
- ขวัญนคร สอนหมั่น และอภิศักดิ์ ธีระวิสิษฐ์. (2556). ปัจจัยการย้ายถิ่นไปทำงาน ในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีและความสัมพันธ์กับเครือข่ายของ แรงงานไทย. ขอนแก่น: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- คณิน บุญสุวรรณ. (2547). คู่มือการใช้สิทธิของประชาชน. กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ.
- ดนัย ทาเจริญศักดิ์ (2561). *A study of Thai 'Illegal worker' in South Korea* แรงงานผู้น้อยไทยในเกาหลี. โซล : มหาวิทยาลัยซอนนัม.

- ดวงฤทัย สังข์ทอง. (2554). ยุทธศาสตร์ด้านแรงงานของเกาหลีใต้ในยุคโลกาภิวัตน์เชิง เสนินิยมใหม่ กรณีศึกษาบันทึกความเข้าใจด้านแรงงานระหว่างไทยกับเกาหลีใต้. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ ฯ: คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ดุยทิพย์ อายุวัฒน์, สุกัญญา เอ็มอัมหมัดและอภิสักดิ์ ชีระวิสิษฐ์. (2553). วิถีชีวิตแรงงานไทยในไต้หวัน การศึกษาในถิ่นปลายทาง.ขอนแก่น: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นงนุช สิงหเดชะ. เกาหลีใต้-ไต้หวัน-ญี่ปุ่นกับ ‘ผีน้อย’ จากไทย . มติชนสุดสัปดาห์. (30 กันยายน - 4 ตุลาคม 2561). สืบค้นจาก https://www.matichonweekly.com/column/article_135325
- นันทวัฒน์ บรมานันท์. (2548). รายงานผลการศึกษาวิจัย เรื่อง การให้สิทธิประชาชนฟ้องศาลรัฐธรรมนูญ กรณีการละเมิดสิทธิตามรัฐธรรมนูญ (ตอนที่ 1). กรุงเทพฯ: สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ.
- นิมนตรา ศรีเสน. (2562). การเคลื่อนย้ายของแรงงานไทยกับสถานะผิดกฎหมายในเกาหลีใต้.กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญวนา ปรานสุจริตม, อ้อทิพย์ ราษฎร์นิยมและชมพูนุท โกสลากร เพิ่มพูนวิวัฒน์. (2556). การวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ของแรงงานไทยที่เดินทางไปทำงานประเทศญี่ปุ่นและประเทศสาธารณรัฐเกาหลี. กรุงเทพฯ ฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- วรรณภา ก้องพลานนท์. (2558). สภาพปัญหาและการปรับตัวของแรงงานไทยย้ายถิ่น รัฐปิ่น ประเทศมาเลเซีย. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- วรพจน์ วิสสุตพิชญ์. (2540). สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ ฯ: วิญญูชน 21.
- วิสาสินี อาริยะกิจโกศล. (2552). การย้ายถิ่นฐานไปทำงานในรูปแบบไม่ปกติและการ ละเมิดทางเพศของแรงงานหญิงไทย กรณีศึกษาธุรกิจนวดแผนไทยในกรุงโซล สาธารณรัฐเกาหลี. กรุงเทพฯ ฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วิสาสินี อาริยะกิจโกศล และสยามล เจริญรัตน์.(2557). *การย้ายถิ่นแบบไม่ปกติของหมอ นวดหญิงแผนไทยในเกาหลีใต้*. กรุงเทพฯ ฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุดม รัฐอมฤต และคณะ. (2544). *การอ้างศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือใช้สิทธิเสรีภาพของบุคคลตามมาตรา 28*. กรุงเทพฯ ฯ: สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ.
- Ahn, S. (2003). *Analysis of learner needs to develop Korean language curriculum for migrant workers*. Seoul: Yonsei University. (In Korean)
- Cho, E. (2009). *A study on the selection of basic Korean vocabulary for foreign workers*. Seoul: Korea University Graduate School of Education. (In Korean)
- Lee, E. (2011). *A study on the development of Korean language interpretation curriculum for foreign workers*. Seoul: Sang Myung University Graduate School of Education. (In Korean)
- Lee, K. (2008). *A study on the development of pre-employment Korean language textbooks for Vietnamese migrant workers*. Busan: Busan University of Foreign Studies. (In Korean)

สำรวจความคิดเห็นที่มีต่อรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

วิลาวัลย์ หงษ์อนุรักษ์¹

¹ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

Received 20/08/2020 Revised 15/09/2020 Accepted 18/10/2020

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประชากรจำนวน 66 คน เครื่องมือในการวิจัย คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นต่อรายวิชาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดในทุกด้าน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านการวัดผลและการประเมินผล ($\bar{X} = 4.70$) ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ ($\bar{X} = 4.61$) ด้านการสอนและเทคนิคการสอน ($\bar{X} = 4.62$) ด้านสื่อประกอบการสอน ($\bar{X} = 4.57$) ผู้วิจัยพบว่าด้านสื่อประกอบการสอนเป็นลำดับที่น้อยที่สุด ดังนั้นจึงควรพัฒนาสื่อการเรียนการสอนเพื่อกระตุ้นความสนใจหาสิ่งเร้าดึงดูดผู้เรียน โดยการออกแบบพัฒนาบทเรียนมัลติมีเดียด้วยสื่อการสอนประเภทแอปพลิเคชันเพื่อให้บทเรียนมีความน่าสนใจ จูงใจในการเรียน และสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง

คำสำคัญ: สำรวจความคิดเห็น, สังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น

**Students' Opinions Towards Japanese Society and Culture Course in
Japanese Program, Department of Oriental Languages
Faculty of Humanities and Social Sciences
Chiang Mai Rajabhat University**

Vilawan Honganurak¹

¹ Department of Oriental Languages, Faculty of Humanities and
Social Sciences, Chiang Mai Rajabhat University

Received 20/08/2020 Revised 15/09/2020 Accepted 18/10/2020

Abstract

This research aimed to study students' opinion towards the Japanese Society and Culture course as part of the Japanese program, Department of Oriental Languages, Faculty of Humanities and Social Sciences, Chiang Mai Rajabhat University. The population in this study consisted of 66 students who enrolled in the Japanese Society and Culture course in the first semester of 2019 academic year. In the process, data analysis was employed, and mean, percentages, and standard deviation were then calculated. Research findings revealed that overall students' opinions were generally at high levels in all aspects relating to this course. The evaluation indicated an overall mean of ' $\bar{X} = 4.70$ ', followed by the personality of the lecturer at ' $\bar{X} = 4.61$ '. Moreover, teaching and teaching techniques scored at ' $\bar{X} = 4.62$ ', and teaching materials showed a mean of ' $\bar{X} = 4.57$ ', respectively. The score of the teaching materials was the lowest, which is an indication that there is a need for further development of such materials in order to stimulate and attract students' interest. This can be further achieved by designing and developing multimedia instructions with relevant applications to make the lessons more interesting and to encourage self-study.

Keywords: Opinion, Japanese society and culture

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ประเทศไทยมีความนิยมในการเรียนภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาต่างประเทศแพร่หลายไปอย่างกว้างขวางไม่เพียงแต่ในระดับอุดมศึกษาเท่านั้น ในระดับโรงเรียนก็มีโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาญี่ปุ่นเพิ่มมากขึ้น และมหาวิทยาลัยในประเทศไทยหลายแห่งมีหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาญี่ปุ่นซึ่งถือว่าเป็นภาษาต่างประเทศที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง และมีจำนวนผู้เรียนเพิ่มขึ้นมากเรื่อย ๆ (สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นภาควิชาภาษาตะวันออก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2562) รวมถึงมหาวิทยาลัยราชภัฏต่าง ๆ ทั่วประเทศ ด้วยเช่นกัน

จากสถิติของการท่องเที่ยวประเทศไทยในปี พ.ศ. 2562 พบว่ามีนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นเข้ามาประเทศไทย 1,806,340 คน เพิ่มขึ้นจากปี 2561 คิดเป็นร้อยละ 9.07% (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2563) ยิ่งทำให้ผู้ที่มิศกยภาพทางด้านภาษาญี่ปุ่นเป็นที่ต้องการของหน่วยงานต่าง ๆ มากขึ้น เพราะในช่วงหลายปีที่ผ่านมาศิลปะและวัฒนธรรมของประเทศญี่ปุ่นเข้ามามีบทบาทในสังคมไทย อาทิ อาหารญี่ปุ่น เพลงญี่ปุ่น ละคร หรือการ์ตูนญี่ปุ่น สิ่งเหล่านี้ล้วนซึมซับกลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของคนไทยโดยไม่รู้ตัว จึงทำให้นักเรียน นักศึกษา และบุคคลทั่วไป มีความต้องการและให้ความสนใจศึกษาภาษาญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก

อีกทั้งการเดินทางเข้ามาพำนักระยะยาวของคนญี่ปุ่นในจังหวัดเชียงใหม่หลังเกษียณ จำนวนคนญี่ปุ่นที่เข้ามาพำนักระยะยาวในจังหวัดเชียงใหม่เพิ่มขึ้นทุก ๆ ปีเป็นผลมาจากปัจจัยผลักดันจากญี่ปุ่น และปัจจัยดึงดูดจากไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทัศนคติต่อการดำเนินชีวิตหลังวัยเกษียณเพื่อการปรับตัวในการดำเนินชีวิตและปฏิสัมพันธ์กับคนไทยได้อย่างราบรื่น (สุตปรารธนา ดวงแก้ว, 2555)

ภาษา คือ สัญลักษณ์ที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสื่อสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างคนในสังคม เป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์อันดี และยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ในทุก ๆ ด้าน (ปานเสก

อาทรธุระสุข, 2557, น. 3) อันจะนำมาซึ่งความรู้ ความเข้าใจในสังคม วัฒนธรรม รวมทั้งเศรษฐกิจ การค้าที่มีขยายตัวอย่างรวดเร็วในยุคโลกาภิวัตน์ การเพิ่มความสามารถในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศให้กับกำลังคนในชาติ เท่ากับเป็นการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศในระดับเวทีโลก ซึ่งจะก่อให้เกิดความตื่นตัวในการพัฒนาทักษะด้านภาษาต่างประเทศของตัวเอเองกันมากขึ้น (เปรมวดี ณ นครพนม, 2550)

อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยยังมีปัญหาอยู่หลายประการ ดังที่ ปานเสก อาทรธุระสุข (2557) ได้ทำวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นของนิสิตเอกภาษาญี่ปุ่น พบว่า นิสิตพยายามศึกษาภาษาญี่ปุ่นโดยนำไปใช้ในการสื่อสาร แม้ว่าความรู้ที่มีอยู่ยังไม่เพียงพอที่จะไปใช้ได้อย่างครอบคลุม แต่ก็ได้นำสิ่งที่มีความรู้อยู่แล้วออกมาอธิบายเพื่อสื่อความให้ผู้สนทนาเข้าใจ ทำให้การสื่อสารนั้นประสบความสำเร็จได้ ในขณะเดียวกัน ก็ยังขาดความเอาใจใส่ในการเรียนจากตำรา หรือการเรียนการสอนในรูปแบบเดิม ซึ่งมีคำศัพท์ ไวยากรณ์ จำนวน อักษรคันจิ ที่เป็นพื้นฐานของการเรียนภาษาญี่ปุ่น ในส่วนนี้ นักศึกษาควรใส่ใจการเรียนที่เป็นพื้นฐานมากขึ้น โดยที่ไม่อยู่ในสภาวะกดดันจากในห้องเรียน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม โดยมุ่งหวังว่าสื่อการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ที่พัฒนาขึ้นจะเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ ทั้งในด้านการใช้ภาษา การอยู่ร่วมกันในสังคม การยอมรับในวัฒนธรรมของสองชนชาติทั้งชาวไทยและชาวญี่ปุ่น

2. วัตถุประสงค์

เพื่อสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

3. วิธีการวิจัย

3.1 ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตการวิจัยสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประกอบด้วย

3.1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหาในงานวิจัยนี้ ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ด้านการสอนและเทคนิคการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ ด้านสื่อประกอบการสอน และด้านการวัดและการประเมินผล

3.1.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น จำนวน 66 คน ในภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2561

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ที่มีต่อการเรียนรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ที่มีต่อการเรียนรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ลักษณะข้อคำถามเป็นแบบประเมินค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ต สเกล (Likert Scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินสภาพการเรียนรู้วิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น
ดังนี้ (Srisa-ard, 2002)

มีประสิทธิภาพมากที่สุด	มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 - 5.00 คะแนน
มีประสิทธิภาพมาก	มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 - 4.50 คะแนน
มีประสิทธิภาพปานกลาง	มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.51 - 3.50 คะแนน
มีประสิทธิภาพน้อย	มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.51 - 2.50 คะแนน
มีประสิทธิภาพน้อยที่สุด	มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 - 1.50 คะแนน

3.3 การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

การสร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชา
ภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ที่มีต่อการเรียนรายวิชาสังคมและวัฒนธรรม
ญี่ปุ่น มีขั้นตอนดังนี้

3.3.1 ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจและความคิดเห็นที่มีต่อการ
เรียนรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น

3.3.2 วิเคราะห์ และเลือกเนื้อหาเพื่อนำมาใช้ในการสร้างแบบสอบถาม
ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

3.3.3 สร้างแบบสอบถามโดยให้ครอบคลุมเนื้อหาตามที่กำหนดไว้ใน
ขอบเขตด้านเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเนื้อหา จำนวน 3 ท่าน ด้าน
ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง
(ค่า IOC: Index of Item Objective Congruence) และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.4 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage)
และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4. ผลการศึกษา

งานวิจัยความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่ที่มีต่อการเรียนรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ปรากฏผล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ พบว่า เพศชาย มากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมาเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 37.50 ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 96.90 รองลงมา เป็นนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 และ ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 1.60 ผู้ตอบแบบสอบถามมีเกรดเฉลี่ย 3.00 – 3.99 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.20 รองลงมา เกรดเฉลี่ย 2.00 – 2.99 คิดเป็นร้อยละ 26.60 เกรดเฉลี่ย 1.00 – 1.99 คิดเป็นร้อยละ 6.30 ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าเรียนต่อภาคการศึกษา พบว่า 11 - 16 ครั้ง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.20 รองลงมา 5-10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.80 และผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าสื่อการสอนที่ช่วยให้นักศึกษาสนใจในการเรียนมากขึ้น คือ พาวเวอร์พอยต์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.90 รองลงมา คลิปวิดีโอ คิดเป็นร้อยละ 42.20 แอปพลิเคชัน คิดเป็นร้อยละ 6.30 และเว็บไซต์สื่อการสอน คิดเป็นร้อยละ 4.70

2) ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ที่มีต่อการเรียนรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ในภาพรวม

ตารางที่ 1 ตารางสรุปผลความคิดเห็นในภาพรวมทุกด้าน

หัวข้อการศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการสอนและเทคนิคการสอน	4.62	0.70	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์	4.68	0.66	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
ด้านสื่อประกอบการสอน	4.57	0.73	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
ด้านการวัดและการประเมินผล	4.70	0.60	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
รวม	4.64	0.65	มีประสิทธิภาพมากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ที่มีต่อการเรียนรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ในภาพรวมมีประสิทธิภาพมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีประสิทธิภาพมากที่สุดเช่นกันแต่จากตัวเลขด้านที่น้อยกว่าด้านอื่น ๆ คือ ด้านสื่อประกอบการสอนได้ลำดับคะแนน ($\bar{X} = 4.57$)

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นด้านการสอนและเทคนิคการสอน

ด้านการสอนและเทคนิคการสอน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
อาจารย์มีการแจ้งจุดมุ่งหมายรายวิชาและเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลการสอนชัดเจน	4.67	0.67	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์มีการใช้เทคนิคต่างๆ ในการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น อาจารย์มีการยกตัวอย่างประกอบการสอน	4.52	0.85	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์มีการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดการคิดวิเคราะห์	4.64	0.72	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์มีการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถาม	4.61	0.85	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์มีการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น	4.64	0.74	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
รวม	4.62	0.70	มีประสิทธิภาพมากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ด้านการสอนและเทคนิคการสอนในภาพรวมมีประสิทธิภาพมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีประสิทธิภาพมากที่สุด เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อาจารย์มีการแจ้งจุดมุ่งหมายรายวิชาและเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลการสอนชัดเจน ($\bar{X} = 4.67$)

อาจารย์มีการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดการคิดวิเคราะห์และอาจารย์มีการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็น อยู่ในลำดับเดียวกันคือ ($\bar{X} = 4.64$) อาจารย์มีการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถาม ($\bar{X} = 4.61$) อาจารย์มีการใช้เทคนิคต่างๆ ในการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น อาจารย์มีการยกตัวอย่างประกอบการสอน ($\bar{X} = 4.52$)

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์

ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
อาจารย์เข้าสอนตรงเวลาทุกครั้ง	4.61	0.85	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์ใช้วาจาที่สุภาพเหมาะสมกับนักศึกษา	4.77	0.64	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์สามารถควบคุมอารมณ์ในขณะที่สอนได้ดี	4.52	0.96	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์แต่งกายสุภาพ เรียบร้อย เป็นแบบอย่างที่ดี	4.83	0.49	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
รวม	4.68	0.66	มีประสิทธิภาพมากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ในภาพรวมมีประสิทธิภาพมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีประสิทธิภาพมากที่สุดเช่นกัน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อาจารย์แต่งกายสุภาพ เรียบร้อย เป็นแบบอย่างที่ดี ($\bar{X} = 4.83$) อาจารย์ใช้วาจาที่สุภาพเหมาะสมกับนักศึกษา ($\bar{X} = 4.77$) อาจารย์เข้าสอนตรงเวลาทุกครั้ง ($\bar{X} = 4.61$) อาจารย์สามารถควบคุมอารมณ์ในขณะที่สอนได้ดี ($\bar{X} = 4.52$)

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ด้านสื่อประกอบการสอน

ด้านสื่อประกอบการสอน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
อาจารย์แจกสื่อเอกสารประกอบการสอน ล่วงหน้า	4.66	0.72	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์ใช้เอกสารการสอนสอดคล้องกับ เนื้อหาที่สอน	4.72	0.68	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
เอกสารการสอนของอาจารย์ทำให้นักศึกษา สามารถเข้าใจและเรียนรู้เนื้อหา ได้ดีขึ้น	4.45	0.96	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์มีการใช้สื่อพาวเวอร์พอยต์ ช่วย เสริมให้การเรียนการสอนมีความ น่าสนใจ และสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมด้วย ตนเองได้	4.64	0.76	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์มีการใช้สื่อคลิปวิดีโอช่วย เสริมให้การเรียนการสอนมีความ น่าสนใจ และสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมด้วย ตนเองได้	4.59	0.79	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์มีการใช้สื่อแอปพลิเคชันช่วย เสริมให้การเรียนการสอนมีความ น่าสนใจ และสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมด้วย ตนเองได้	4.41	0.99	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์มีการใช้เว็บไซต์ประกอบการสอนช่วย เสริมให้การเรียนการสอนมีความ น่าสนใจ และสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมด้วย ตนเองได้	4.50	0.91	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
สื่อประกอบการสอนที่ใช้ ครอบคลุม เนื้อหา	4.60	0.81	มีประสิทธิภาพมากที่สุด

ด้านสื่อประกอบการสอน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
สื่อประกอบการสอนสอดคล้องกับเนื้อหา	4.69	0.66	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
สื่อประกอบการสอนจูงใจในการเรียนมากขึ้น	4.47	0.80	มีประสิทธิภาพมาก
สื่อประกอบการสอนทำให้การเรียนรู้ได้เข้าใจส่งผลให้เกิดการเรียนรู้	4.58	0.79	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
รวม	4.57	0.73	มีประสิทธิภาพมากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ด้านสื่อประกอบการสอนในภาพรวมมีประสิทธิภาพมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า 8 ข้อ มีประสิทธิภาพมากที่สุด ส่วนอีก 3 ข้อ มีประสิทธิภาพมาก ได้แก่ เอกสารการสอนของอาจารย์ทำให้นักศึกษาสามารถเข้าใจและเรียนรู้เนื้อหาได้ดีขึ้น ($\bar{X} = 4.45$) อาจารย์มีการใช้สื่อแอปพลิเคชันช่วยเสริมให้การเรียนการสอนมีความน่าสนใจและสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเองได้ ($\bar{X} = 4.41$) และสื่อประกอบการสอนจูงใจในการเรียนมากขึ้น ($\bar{X} = 4.41$)

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์ด้านการวัดและการประเมินผล

ด้านการวัดและการประเมินผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
อาจารย์แจ้งให้นักศึกษาทราบถึงแนวการวัดและประเมินผล	4.69	0.66	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์จัดให้มีการสอบกลางภาคและปลายภาคตามกำหนดไว้	4.78	0.55	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์ได้มีการแจ้งผลการสอบให้นักศึกษาทราบหลังจากการสอบทุกครั้ง	4.72	0.60	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
อาจารย์มีความเป็นธรรมในการให้คะแนน	4.59	0.81	มีประสิทธิภาพมากที่สุด

ด้านการวัดและการประเมินผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
อาจารย์ดำเนินการวัดและประเมินผลตามแนวทางที่ได้แจ้งไว้	4.72	0.70	มีประสิทธิภาพมากที่สุด
รวม	4.70	0.60	มีประสิทธิภาพมากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่าด้านสื่อประกอบการสอนในภาพรวม มีประสิทธิภาพมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีประสิทธิภาพมากที่สุดเช่นกัน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อาจารย์จัดให้มีการสอบกลางภาคและปลายภาคตามกำหนดไว้ ($\bar{X} = 4.78$) อาจารย์ได้มีการแจ้งผลการสอบให้นักศึกษาทราบหลังจากการสอบทุกครั้งและอาจารย์ดำเนินการวัดและประเมินผลตามแนวทางที่ได้แจ้งไว้ ($\bar{X} = 4.72$) อาจารย์แจ้งให้นักศึกษาทราบถึงแนวการวัดและประเมินผล ($\bar{X} = 4.69$) อาจารย์มีความเป็นธรรมในการให้คะแนน ($\bar{X} = 4.59$)

6. สรุปและอภิปรายผล

ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ที่มีต่อการเรียนรายวิชา สังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ซึ่งคำถามจำแนกออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวัดและการประเมินผล ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ ด้านการสอนและเทคนิคการสอน และด้านสื่อประกอบการสอน ผู้วิจัยพบว่า ผลการวิเคราะห์ทั้ง 4 ด้าน มีประสิทธิภาพสูงสุด แต่ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านสื่อประกอบการสอน การเรียนการสอนในรายวิชานี้แต่เดิมใช้สื่อพาวเวอร์พอยต์ คลิปวีดิทัศน์และ เว็บไซต์ เป็นสื่อช่วยสอน แต่นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า สื่อประกอบการสอนต้องน่าสนใจ สามารถจูงใจในการเรียน ช่วยเสริมสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนได้สนุกและน่าตื่นเต้น ทำให้เข้าใจเนื้อหาการเรียนได้มากยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ส่งเสริมการค้นคว้าเพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ชัยยงค์ พรหมวงศ์และคณะ (2521, น. 88) กล่าวไว้ว่า

สื่อการสอน หมายถึง อะไรก็ได้ ที่ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างน่าสนใจ สนุก ตื่นเต้น และทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอน

สำหรับอีก 3 ด้านนั้น นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ามีประสิทธิภาพมากที่สุดในการเรียนรู้รายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น เนื่องจากอาจารย์เข้าสอนตรงเวลาทุกครั้ง แต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสม เป็นแบบอย่างที่ดี ใช้เทคนิคการสอนให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย มีการยกตัวอย่างประกอบการสอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถามและแสดงความคิดเห็น มีการวัดและประเมินผลที่เป็นธรรมเพราะแจ้งนักศึกษาให้ทราบผลประเมินทุกครั้งก่อนเริ่มต้นสอนบทใหม่

การพัฒนาสื่อการสอนด้วยแอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟนจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะเพิ่มพัฒนาการของผู้เรียนจากการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้นักศึกษาฝึกทักษะการเรียนรู้ในรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ดวงมณี แสนมัน นนทกาญจน์ นิมพิล และ วิภาวรรณ อารยะชัย (2561, น. 73) ได้ศึกษาการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนด้วยแอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟน รายวิชาโลหิตวิทยา พบว่า การใช้สื่อแอปพลิเคชันนี้เป็นการส่งเสริมกิจกรรมทางการศึกษานำเอาเทคโนโลยีไอซีทีมาใช้ร่วมกับการจัดการเรียนการสอนแบบอีเลิร์นนิ่งโดยประยุกต์ใช้ร่วมกับสมาร์ตโฟน นับว่าเป็นเครื่องมือที่เอื้อประโยชน์ต่อนักศึกษาผู้ที่มีอุปสรรคด้านการเรียนรู้หรือขาดทักษะและสอดคล้องกับงานวิจัย วิทยา ชีวรุณทัตย์ (2555) กล่าวว่าไว้ว่า คนยุคดิจิทัลเป็นกลุ่มคนที่เกิดในปี พ.ศ. 2537 - 2554 คนยุคนี้เกิดมาพร้อมกับเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาแล้วอย่างจริงจัง โดยการเปลี่ยนผ่านจากระบบอนาล็อก (Analog) ไปสู่ระบบดิจิทัล (Digital) ทำให้สิ่งต่าง ๆ นั้นเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว การพัฒนาของเทคโนโลยีนั้นส่งผลให้คนในยุคดิจิทัล มีช่องทางในการสื่อสารกันผ่านโลกออนไลน์ และนอกจากการสื่อสารแล้ววิธีการเรียนรู้ก็เปลี่ยนแปลงไปด้วยเช่นกัน โดยการเรียนรู้แบบเปิดกว้างที่มีการแบ่งปันข้อมูลความรู้ การให้คำปรึกษาหารือ คำแนะนำ เนื่องจากเป็นการสื่อสาร โดยผ่านระบบเครือข่าย

ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาสื่อการเรียนการสอนรายวิชาสังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น จำนวน 7 บท ได้แก่ บทที่ 1 สังคมญี่ปุ่นด้านการใช้ภาษา บทที่ 2 ต้นกำเนิดและการสืบทอดวัฒนธรรมญี่ปุ่น บทที่ 3 การกำเนิดศาสนา และศึกษาประวัติศาสตร์ญี่ปุ่นในแต่ละยุคสมัย บทที่ 4 สังคมเมืองและสังคมชนบทในญี่ปุ่น บทที่ 5 สังคมอุตสาหกรรมญี่ปุ่น บทที่ 6 การศึกษาในประเทศญี่ปุ่น บทที่ 7 สังคมญี่ปุ่นกับการเดินทางและการท่องเที่ยว ในแต่ละบทแบ่งการเรียนการสอนออกเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้ (1) ชี้นำเข้าสู่ตัวบทด้วยวิธีดูวิดีโอ ยูทูป เว็บไซต์ แอปพลิเคชัน (2) ชี้นำฝึกหัดแบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มย่อยตามหัวข้อ สร้างคำถามให้นักศึกษาสลับกันถามตอบ เล่นเกมและทำแบบฝึกหัดโดยดูผ่านแอปพลิเคชัน (3) ชี้นำประยุกต์ใช้ สร้างสถานการณ์จำลอง เปรียบเทียบ วิเคราะห์ สังเคราะห์ เน้นให้นักศึกษาเกิดความเข้าใจในตัวบท (4) ชี้นำสุดท้ายบทจบบทเก่า โดยให้นักศึกษานำเสนอชิ้นงาน ก่อนสอบย่อยประจำบท เพื่อเป็นการทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้ของบทก่อนในลักษณะที่เพื่อนสอนเพื่อน หลังจากนั้นทำการสอนในบทต่อไป การนำเทคโนโลยีมาใช้อย่างเหมาะสมเป็นการขยายขอบเขตการเรียนรู้ออกไปอย่างกว้างขวาง ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ปัจจุบันสมาร์ทโฟน แท็บเล็ต เป็นที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากง่ายต่อการพกพาและสะดวกต่อการใช้งานผู้วิจัยจึงคิดพัฒนาสื่อการเรียนการสอนผ่านแอปพลิเคชันบนสมาร์ทโฟนในระบบแอนดรอยด์ เพื่อความสะดวกต่อการเรียนรู้โดยไม่จำกัดเวลา ไม่จำกัดสถานที่ สืบค้นและศึกษาได้ด้วยตนเอง สำหรับนักศึกษาในยุคดิจิทัล

7. เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2563). สถิตินักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางเข้าประเทศไทย ปี 2562 (จำนวนยอดสะสมเบื้องต้น) (*International Tourist Arrivals to Thailand 2019*) (Jan - Dec). สืบค้นจาก https://www.mots.go.th/more_news_new.php?cid=527
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2551). การสร้างชุดการสอน. สืบค้นจาก <http://innosawake.blogspot.com/2008/07/4.html>

- ดวงมณี แสนม้น นนกาญจน์ จิมพลี และวิภาวรรณ อารยะชัย. (2561). การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนด้วยแอปพลิเคชันบนสมาร์ตโฟนในรายวิชาโลहितวิทยา. วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร. 38(3), 73-89. สืบค้นจาก <http://www.tci-thaijo.org/index.php/sujthai/article/view/131258/99075>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปานเสก อาทรธนะสุข. (2557). กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาญี่ปุ่นของนิสิตวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. 22(40), 1-21.
- เปรมวดี ณ นครพนม. (2550). การวิเคราะห์กลวิธีการเรียนภาษากับความสามารถในการใช้ภาษาญี่ปุ่นเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.
- วิทยา ชีวรุโณทัย. (2555). รักและผูกพันเจเนอเรชันแซด (Genneration Z with love and care). กรุงเทพฯ: ฐานบุ๊คส์.
- สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2562). หลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาต่างประเทศ. สืบค้นจาก <http://www.arts.chula.ac.th/~east/japanese/graduate/moapijaafi>
- สุศปรารณา ดวงแก้ว. (2555). การท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ กรณีศึกษาการตั้งชุมชน และการปรับตัวของชาวญี่ปุ่นวัยเกษียณ. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Srisa-ard, B. (2002). *Kanwichai buangton [Basic research]*. (7th ed.) Bangkok: Suwee riyasan.

บทแนะนำหนังสือ

สุรชาติพุทธิมา¹

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาสารสนเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

แอมโบรส, ชูซาน เอ. (2556). การเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21: 7 หลักการสร้างนักเรียนรู้
แห่งอนาคตใหม่. (แปลจาก How Learning Works: Seven Research Based
Principles for Smart Teaching โดย วันวิสาข์ เคน). กรุงเทพฯ: openworlds.

“การเรียนรู้คือกระบวนการที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลง
ความรู้ ความเชื่อ พฤติกรรมหรือทัศนคติ อันเป็นผลมาจาก
ประสบการณ์ โดยการเปลี่ยนแปลงนั้นไม่ได้เกิดขึ้นเพียงชั่วข้าม
แต่มีผลกระทบที่คงอยู่ยาวนานต่อวิถีคิดและการกระทำของ
บุคคลนั้น” (แอมโบรส, 2556, น. 27-28)

ข้อความข้างต้นปรากฏในบทนำของหนังสือเรื่องการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21: 7 หลักการสร้างนักเรียนรู้แห่งอนาคตใหม่ซึ่งเขียนโดยซูซาน เอ. แอมโบรส ซึ่งถูกนำมาแปลเป็นภาษาไทยโดย วันวิสาข์ เคน หนังสือเล่มนี้แปลจากต้นฉบับชื่อ *How Learning Works: Seven Research Based Principles for Smart Teaching* ที่ผู้เขียนสังเคราะห์มาจากผลงานวิจัยนับพันชิ้น สรุปออกมาเป็นหลักการ 7 ข้อที่นำเสนอการนำศาสตร์การเรียนรู้มาประยุกต์ใช้กับการศึกษาในสถานศึกษาต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสอนในระดับอุดมศึกษา ผู้เขียนพยายามสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ผู้อ่านว่างานวิจัยด้านศาสตร์การเรียนรู้สามารถช่วยปรับปรุงการสอนได้อย่างไร โดยวางเนื้อหาไปตามหลักการเรียนรู้ 7 ข้อซึ่งอ้างอิงหลักฐานจากงานวิจัยด้านศาสตร์การเรียนรู้และศาสตร์การสอน หลักการต่าง ๆ ว่าด้วยบทบาทของความรู้เดิมของนักศึกษา แรงจูงใจและระดับของพัฒนาการ รวมทั้งโอกาสในการฝึกฝน การปฏิบัติของนักศึกษา การได้รับผลป้อนกลับ และการเป็นผู้เรียนที่รู้จักกำกับตนเอง แต่ละบทเริ่มด้วยสถานการณ์ 2 สถานการณ์ที่สะท้อนปัญหาในการเรียนการสอน ตามมาด้วยคำอธิบายที่อ้างอิงผลการวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสนอแนะวิธีการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ศิษย์ไม่เกิดปัญหาตามสถานการณ์ตัวอย่าง และในตอนท้ายของแต่ละบทมีสรุปใจความสำคัญของบทนั้น ซึ่งช่วยให้ผู้อ่านติดตามสาระสำคัญได้ง่ายขึ้น เนื้อหาของหนังสือจัดแบ่งออกเป็นส่วนๆ ดังนี้

บทนำ: การเชื่อมโยงงานวิจัยเรื่องการเรียนรู้เข้ากับการปฏิบัติงานสอน

บทที่ 1: ความรู้เดิมของนักศึกษาส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้อย่างไร

นักศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ มักมาพร้อมกับความรู้ ความเชื่อ และทัศนคติที่ได้รับมาจากวิชาอื่น ๆ ที่เคยเรียนมาในอดีต และจากการใช้ชีวิตประจำวัน เมื่อนักศึกษานำความรู้เหล่านั้นมาใช้ในชั้นเรียน ความรู้ดังกล่าวก็ส่งอิทธิพลต่อวิธีที่นักศึกษาตีความสิ่งที่กำลังเรียนรู้ ถ้าความรู้เดิมเหล่านั้นแน่นและถูกต้อง อีกทั้งถูกนำมาใช้ในเวลาที่เหมาะสม ก็จะเป็นรากฐานของการสร้างองค์ความรู้ใหม่ แต่ในทางตรงกันข้าม หากถูกนำมาใช้งานอย่างไม่เหมาะสมหรือไม่ถูกต้องก็อาจแทรกแซงหรือเป็นอุปสรรคการเรียนรู้สิ่งใหม่ได้

บทที่ 2: วิธีจัดระเบียบความรู้ของนักศึกษามีผลต่อการเรียนรู้หรือไม่

นักศึกษามักเชื่อมโยงความรู้ในแต่ละเรื่องด้วยกันโดยธรรมชาติ เมื่อการเชื่อมโยงดังกล่าวทำให้เกิดโครงสร้างความรู้ที่จัดระเบียบอย่างถูกต้อง แม่นยำ และมีความหมาย นักศึกษาจะสามารถดึงความรู้มาใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3: ปัจจัยใดจูงใจให้นักศึกษาเรียน

แรงจูงใจมีบทบาทสำคัญอย่างมากต่อการกำหนดทิศทางการเรียนรู้ และคุณภาพของพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษา เมื่อนักศึกษาพบคุณค่าของเป้าหมายหรือกิจกรรมการเรียนรู้ คาดว่าตนจะสามารถบรรลุผลการเรียนรู้ได้สำเร็จตามปรารถนา และรับรู้ว่าคุณภาพแวดล้อมนั้นเกื้อหนุน นักศึกษาก็จะมีแรงจูงใจอย่างมากในการเรียนรู้

บทที่ 4: นักศึกษาพัฒนาความสันทัดได้อย่างไร

นอกจากนักศึกษาจะต้องพัฒนาความรู้และทักษะที่จำเป็นในการทำงานแล้ว ยังควรฝึกการผสมผสานและการบูรณาการความรู้และทักษะดังกล่าวในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความคล่องแคล่วเป็นอัตโนมัติ ไม่เพียงเท่านั้นยังควรเรียนรู้ว่าควรประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะที่ได้เรียนรู้ไปนั้นอย่างไรและในสถานการณ์ใดจึงจะเหมาะสมอีกด้วย

บทที่ 5: การฝึกฝนและผลป้อนกลับชนิดใดบ้างเสริมส่งการเรียนรู้

การเรียนรู้และสมรรถนะของนักศึกษาก็จะได้รับส่งเสริมอย่างดีที่สุด หากนักศึกษามีความใส่ใจในการฝึกฝนตามเป้าหมายและเกณฑ์ที่กำหนด รวมทั้งมีปริมาณและความถี่ที่สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินสมรรถนะ โดยในระหว่างการฝึกฝนนั้นต้องมีการนำเสนอผลป้อนกลับเพื่อให้ข้อมูลที่จะช่วยให้นักศึกษาพัฒนาก้าวหน้าในการเรียนรู้ ทั้งนี้การให้ผลป้อนกลับจะต้องมีความถี่ที่เหมาะสมและมีความทันการณ์ก็จะทำให้ผลป้อนกลับดังกล่าวเกิดประโยชน์

บทที่ 6: ทำไมพัฒนาการของนักศึกษาและบรรยากาศการเรียนจึงสำคัญต่อการเรียนรู้

การจัดสภาพแวดล้อม ตลอดจนจนลักษณะทางด้านกายภาพของห้องเรียนที่เหมาะสมต่อการพัฒนาทักษะทางเชาว์ปัญญา ทางสังคม และทางอารมณ์

และเพื่อต่อการพัฒนาการของนักศึกษาจะช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ของนักศึกษาได้ แต่หากบรรยายศาสตร์ดังกล่าวไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ก็อาจจะเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ได้เช่นกัน

บทที่ 7: นักศึกษากลายเป็นผู้เรียนที่กำกับตนเองได้อย่างไร

นักศึกษาอาจจะใช้กระบวนการต่าง ๆ เช่น การประเมินงานที่จะทำหรือกำลังทำ ประเมินจุดแข็งและจุดอ่อนของตนเอง วางแผนแนวทางของตน ฯลฯ รวมทั้งมีการทบทวนว่าแนวทางที่ตนเลือกใช้นั้นมีประสิทธิภาพเพียงใด หากนักศึกษาผู้ใดใช้ยุทธศาสตร์ดังกล่าวในการเรียนรู้ได้อย่างดีก็จะทำให้เกิดนิสัยทางปัญญาที่ไม่เพียงแต่ปรับปรุงสมรรถนะในการเรียนรู้ให้ดีขึ้นเท่านั้น แต่ยังจะนำไปสู่การเป็นผู้ที่สามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพได้อีกด้วย

สรุป: การประยุกต์ใช้หลักการทั้ง 7 กับตนเอง

เนื้อหาในหนังสือเล่มนี้ไม่ขึ้นอยู่กับสาขาวิชาใด เพราะหลักการต่างๆ ใช้ได้ข้ามสาขาวิชา เพราะปัจจัยพื้นฐานที่ส่งผลต่อการเรียนของผู้เรียนนั้นไม่ขึ้นกับความแตกต่างของสาขาวิชา ไม่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ เนื่องจากหลักการเหล่านี้ใช้ได้กับการศึกษาทุกระดับและทุกสถานการณ์ และไม่ขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม เพราะสถานการณ์ที่ถูกนำเสนอในหนังสือมาจากคณาจารย์ในประเทศต่าง ๆ ที่สะท้อนความคิดเห็นตรงกับหลักการวิจัยที่นำเสนอ โดยมีจุดเด่น 4 ประการได้แก่ อิงทฤษฎี อิงหลักฐาน ตรงประเด็น และชัดเจน กล่าวคือ

- 1) อิงทฤษฎี เพราะคำแนะนำที่ผู้เขียนนำเสนอ นั้นมีพื้นฐานจากทฤษฎีที่อิงงานวิจัยว่าคนเราเรียนรู้ได้อย่างไร
- 2) อิงหลักฐาน เพราะคำแนะนำดังกล่าวมีหลักฐานงานวิจัยเชิงประจักษ์มาสนับสนุนโดยงานวิจัยเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าช่วยให้คนเราเรียนรู้ได้อย่างไร
- 3) ตรงประเด็น เพราะคำแนะนำที่ถูกนำเสนอ นั้นมีความชัดเจนว่าเมื่อผู้อ่านนำไปปฏิบัติแล้วจะสามารถปรับปรุงผลการสอนได้อย่างไร
- 4) ชัดเจน เพราะคำแนะนำในหนังสือเล่มนี้นั้นเข้าใจได้ เป็นรูปธรรม และกระชับรัดกุม

สำหรับกลุ่มผู้อ่านที่เหมาะสมกับเนื้อหาของหนังสือเล่มนี้ คือ ผู้ที่ต้องการเข้าใจว่า ผู้เรียนหรือนักศึกษาเรียนรู้ได้อย่างไร และสนใจจะนำข้อมูลดังกล่าวไปปรับปรุงการสอน ซึ่งบุคคลดังกล่าวอาจเป็นคณาจารย์ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ผู้พัฒนาคณาจารย์ ผู้ออกแบบการสอน และบรรณารักษ์ ตลอดจนนักการศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เพราะข้อมูลที่ถูกเรียบเรียงและนำเสนอในแต่ละบทนั้นเป็นหลักการที่สามารถช่วยเพิ่มประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการศึกษาให้เข้าใจองค์ประกอบการออกแบบรายวิชาและหลักการสอนในชั้นเรียน ทั้งยังสามารถช่วยให้ผู้อ่านมีประสบการณ์ในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ หรือปรับใช้ยุทธศาสตร์ที่มีประสิทธิผลเพื่อให้เหมาะกับรายวิชาหรือนักศึกษาในแต่ละกลุ่มได้อีกด้วย ทั้งนี้จุดมุ่งหมายสูงสุดคือเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะและสมรรถนะของผู้เรียนหรือนักศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพได้อย่างเต็มที่

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิผู้ประเมินบทความ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เขตไท ลังกาพินธุ์	มหาวิทยาลัยพายัพ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. โสภา มะสินาริ	มหาวิทยาลัยนเรศวร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปานเสก อาทรธุระสุข	มหาวิทยาลัยบูรพา
อาจารย์ ดร. นนท์ น้ำประธานสุข	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ดร.ชัยพงษ์ ตำเนียง	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

คำแนะนำสำหรับผู้เขียน

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่บทความวิจัย บทความทางวิชาการ และบทความทวิทัศน์หนังสือทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์โดยตีพิมพ์ทั้งแบบรูปเล่มและวารสารอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้เพื่อเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ ข้อค้นพบ ข้อคิดเห็นทางวิชาการและวิจัยแก่นักวิชาการ อาจารย์ นักศึกษา นักวิจัย ตลอดจนบุคคลทั่วไปทั้งชาวไทยและต่างประเทศที่มีความสนใจทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

กำหนดออก (Publication Frequency)

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ มีกำหนดออกปีละ 2 ฉบับ คือ

ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม – มิถุนายน

ฉบับที่ 2 เดือน กรกฎาคม – ธันวาคม

กระบวนการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer Review Process)

บทความทุกบทความต้องผ่านการพิจารณาโดยกองบรรณาธิการของวารสาร และได้รับการตรวจอ่านจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 2 ท่าน/บทความ (Double blind) ทั้งนี้ผู้เขียนต้องปรับปรุงแก้ไขบทความตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะก่อนตีพิมพ์ หากบทความไม่ผ่านการพิจารณา กองบรรณาธิการจะแจ้งผลให้ทราบ แต่จะไม่ส่งต้นฉบับคืนให้แก่ผู้เขียน

หมายเหตุ

* กองบรรณาธิการทรงไว้ซึ่งสิทธิในการพิจารณาและตัดสินใจตีพิมพ์ในวารสาร

** ทศนะและข้อคิดเห็นที่ปรากฏในบทความต่าง ๆ ของวารสารเป็นของผู้เขียน มิใช่ความคิดเห็นของกองบรรณาธิการ และมิใช่ความรับผิดชอบของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ข้อกำหนดในการส่งต้นฉบับบทความเพื่อตีพิมพ์ (Author Guidelines)

เรื่องที่จะเสนอตีพิมพ์

บทความที่รับตีพิมพ์ต้องเป็นบทความวิจัย บทความทางวิชาการ หรือบทความทบทวนวรรณกรรมทางด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ซึ่งต้องเป็นบทความที่ไม่เคยเผยแพร่ หรือตีพิมพ์ในวารสารใดมาก่อน และไม่อยู่ในระหว่างการพิจารณาบทความเพื่อตีพิมพ์

การเตรียมต้นฉบับ

1. ความยาวของเนื้อหา

ต้นฉบับต้องมีความยาว 20-24 หน้ากระดาษขนาด B5 (รวมตาราง แผนภาพ และบรรณานุกรม) ต้นฉบับภาษาไทยใช้อักษร Angsana New ขนาด 16 พอยท์ ต้นฉบับภาษาอังกฤษใช้ Time New Roman ขนาด 12 พอยท์

2. การตั้งค่านำกระดาษ

ตั้งค่า ขอบกระดาษทุกด้านเว้นระยะ 1 นิ้ว และให้ระบุเลขกำกับทุกหน้าบริเวณมุมขวาบน

3. ส่วนประกอบของต้นฉบับบทความประกอบด้วย

3.1 ชื่อเรื่อง ชื่อผู้เขียนทุกคน และสถานที่ทำงาน (ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)

3.2 บทคัดย่อความยาวไม่เกิน 250 คำ และคำสำคัญ 3-5 คำ (ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)

3.3 เนื้อเรื่อง

3.3.1 บทความวิจัย ประกอบด้วย ที่มาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ สมมติฐาน (ถ้ามี) กรอบแนวคิด (ถ้ามี) วิธีการวิจัย ผลการศึกษา สรุปและอภิปรายผล ข้อเสนอแนะ (ถ้ามี) และเอกสารอ้างอิง

3.3.2 บทความวิชาการ ประกอบด้วย บทนำ หัวข้อเนื้อหาที่น่าสนใจ บทวิเคราะห์ สังเคราะห์ทางวิชาการ บทสรุป ข้อเสนอแนะ (ถ้ามี) และเอกสารอ้างอิง

4. การอ้างอิง

ทุกบทความไม่ว่าจะเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษใช้การอ้างอิงตามรูปแบบ APA 6th edition ทั้งการอ้างอิงในเนื้อหา และรายการอ้างอิงท้ายบทความ

รูปแบบการอ้างอิงในเนื้อหา ใช้วิธีการอ้างอิงแบบนาม-ปี โดยระบุชื่อผู้แต่งและปีที่พิมพ์ไว้ด้านหน้าหรือหลังของข้อความที่อ้างอิง คั่นด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) หากเป็นการอ้างอิงแบบคัดลอกความต้องระบุเลขหน้าด้วย

ตัวอย่าง

ราชบัณฑิตยสถาน (2554, น. 26)..... หรือ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554, น. 26)

Creswell & Smith (2018) หรือ (Creswell & Smith, 2018)

รูปแบบรายการอ้างอิงทำบทความ ให้รวบรวมรายการอ้างอิงทั้งหมดไว้ทำบทความ
โดยเรียงลำดับตามตัวอักษรของชื่อผู้แต่ง โดยเรียงชื่อผู้แต่งชาวไทยไว้ก่อนชาวต่างชาติ

ตัวอย่าง

หนังสือ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. (ครั้งที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

สุรชาติ พุทธิมา. (2558). *บรรณานุกรม ครรชนีและสาระสังเขป*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). เชียงใหม่:
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

Creswell, J. W. (2008). *A concise introduction to mixed methods research*. California: SAGE.

บทความวารสาร

ชื่อผู้เขียนบทความ. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร, ปีที่(ฉบับที่), เลขหน้า.

ไพฑูรย์ โกศล. (2561). คนตรีหนังตะลุงในจังหวัดสงขลา: ความเปลี่ยนแปลงจากอดีตสู่ปัจจุบัน.
วารสารศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 5(2), 39-49.

Pornumpaisakul, N. & Yenbutra, P. (2018). Synthesis of researches in teaching Thai as a foreign
language. *KKU International Journal of Humanities and Social Sciences*, 8(2), 109-151.

เอกสารการประชุมวิชาการ

ชื่อผู้เขียนบทความ. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ใน ชื่อบรรณาธิการ (บ.ก.) (ถ้ามี), ชื่อ การ
ประชุม, (น.). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2549). การศึกษาไทยในยุคปัจจุบัน. ใน กนกวรรณ สีนสุข (บ.ก.), รายงาน
การสัมมนาเรื่องการศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์, (น. 12-19). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

Afolabi, A. F. & Abidoye, J. A. (2011). *The integration of information and communication technology in library operations towards effective library services*. In *proceeding of the the 1st International Technology, Education and Environment Conference*. (pp. 620-628), The International Conference on Teaching, Learning and Change 2011, Omoku, Nigeria. Retrieved from <http://www.hrmars.com/admin/pics/267.pdf>

บทความหรือบทในหนังสือ

ชื่อผู้เขียนบทความ. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ใน ชื่อบรรณาธิการ (บ.ก.) (ถ้ามี), ชื่อหนังสือ, (น.). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

บุญทริกา เจริญชินวุฒิ. (2559). การศึกษาวิธีการผลิตและการบรรเลงจิม กรณีสถิตยานาวินิจ พุกสวัสดิ์. ใน หนังสือรวมบทความวิจัยของการประชุม วิชาการระดับชาติ SMARTS ครั้งที่ 6: อุดลักษ์ณ์แห่งเอเชีย 2016, คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 17 มิ.ย. 2559, (น. 1220 -1228). กรุงเทพฯ: คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Bates, A., Shifflet, R. & Lin, M. (2013). In Hattie, J. & Anderman, E. M. (eds.), *International Guide to Student Achievement*. (pp. 7-9). New York, NY: Routledge.

วิทยานิพนธ์/คุณนิตินพนธ์

ผู้เขียนวิทยานิพนธ์. (ปีที่พิมพ์). ชื่อวิทยานิพนธ์. ระดับวิทยานิพนธ์ สาขาวิชา คณะมหาวิทยาลัย

สุจิรา อัมรักเลิศ. (2547). การดำเนินงานห้องสมุดดิจิทัลในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Choemprayong, S. (2010). *The transition of worldviews: Collective information behavior during the 2006 Thai Coup D'état*. Doctor of Philosophy (Information and Library Science) University of North Carolina at Chapel Hill North Carolina, USA.

แหล่งข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์) ชื่อบทความ. สืบค้นจาก URL

สำนักโฆษก กลุ่มประชาสัมพันธ์และเผยแพร่. (2560, พฤษภาคม 5). *ข่าวทำเนียบรัฐบาล*. สืบค้นจาก <http://www.thaigov.go.th/news/contents/details/3545>

Holland, B. (2015, January 14). *21st century libraries: The leaning commons*. Retrieved from <https://www.edutopia.org/blog/21st-century-libraries-learning-commons-beth-holland>

การส่งต้นฉบับ

กรุณาส่งบทความในรูปแบบไฟล์ word (.docx) ทางเว็บไซต์ <https://www.tci-thaijo.org/index.php/husocjr/index>